

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 3 - BŘEZEN 2017 - CENA 15 Kč

HLUBOCKÝ PIVOVAR

5 Nabídka knih v městské knihovně

6 První farní ples

8 Rozhovor s hlubockými pivovárníky

11 Pošta na Hluboké

13 Trendy firemního vzdělávání

15 Jarní kuličkový sport

17 Vzpomínkový seriál

18 Začátky Alšovy jihočeské galerie

20 Sport

21 Hokejové úspěchy a dar hlubockých hokejistů ve prospěch Řetězu naděje

22 Kultura – AJG pro děti

22 Kultura – AJG výstavy

23 Kulturní přehled Panorama

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 3. březen 2017. Ročník 48.
Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36,
373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter (Růžičková)
píše články neoznačené podpisem.

Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková,
Marie Krejcarová, Jan Piskač

Sazba: Adam Růžička

Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci,
ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou
správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání
novinových záselek povoleno Českou
poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného
závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích,
j.zn. p -5696/96 ze dne 4. listopadu 1996,
ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie
nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme.
Děkujeme za vaše informace, upozornění
či zprávy, které nám poskytnete.

Nevím, jestli jsem si vybrala hodně naivní povahu, ale od útlého dětství žiju podle zásady, že za každé obdarování musím něco vrátit. Nějak se revanšovat. V principu to určitě není zásada špatná. Ale když už mě začaly děsit některé kamarádky svými zděšenými výkřiky: Ty neumíš nic přijmout! Nemusíš být zas tak moc vděčná! Nauč se brát, co si zasloužíš! A tak mě trochu nahlodaly a přivedly k myšlence, že možná už bych se opravdu sem tam mohla naučit přijímat. Bez výčitek a s požitkem. Totiž – žena v určitém věku začne vnímat, že galantnost ze strany pánů už není prvoplánový pokus o svádění. Ale nemusí to být tragédie. Takže jsou to opravdu jen milá gesta bez postranních úmyslů, která si mohu od pánů vychutnávat. A zjišťovat, že je to takhle nečekaně milé pro obě strany.

A tak se nechávám bez výčitek opečovávat:

- v servisu, kam přivezu auto k přezutí pneumatik.

Nejenže dostanu kávu, ale když se servisní technik při vyplňování příjemky ptá na typ vozu, obsah motoru a číslo SPZ – a podobné nesmysly – s úsměvem mu podám klíčky a přesně označím, jak pozná můj vůz na servisním dvoře: *To autíčko je takové červené!* A představte si, ten muž, který je nejmní o 25 let mladší než já, se nenaštve, ale s úsměvem vyběhne zjistit si požadované informace sám. Věru, takové jednání bych si zamlada ve styku s muži vůbec nedovolila praktikovat.

- V nemocnici mě zdravotní bratr odvádí na chirurgický sál k malému výkonu. Nejen, že mě nejdřív nechá převléct do andílka a županu, ale cestou na sál se sápe i po mých brýlích. Dobrá, schovám je do kapsy županu, a ten milý chlapec, v domnění, že teď už jsem úplně slepá, mě láskyplně uchopí pod paži a vede mě. *A kam jdeme teď? Na pitevnu?* zeptám se. Je vtipný: *Nebojte, to až po výkonu. Nejdřív si trochu zařezou chirurgové...*

- Ale samozřejmě, naprosto bezkonkurenční jsou profici, které si zaplatím! Jako například instruktor lyžování, masérka, holička, nebo můj oblíbený malíř

pokojů, který by mi pomohl zakopat v lese i mrtvou tchýni. Anebo třeba mí podplacení číšníci, kteří po rodinném obědě v restauraci přinesou palačinku, položí ji přede mě, a pak se manželovi půl hodiny omlouvají, že jsem si ji samozřejmě neobjednala, že se spletli, ale že ji přece neponesou zpátky, šéf by se zlobil. A já ji mezitím slupnu...

Ale zase naopak, někdy pečování vracím já:

- v domácnosti své sestřenice občas zaskakuji ve chvílích nepřítomnosti její rodiny. Je to nutné. Jednak na venkově provozuje pronájem apartmánů, a potřebuje zastoupit při ubytování hostů. Jednak mají dva psy, co potřebují dohled.

Ale znáte to, v cizí domácnosti nejste tak úplně sví a jste tak trochu nešikovní. Jednou jsem u nich na sporáku rozhicovala konvici na kávu, zapomněla na ni a vyšla na zahradu. Můj muž si jí sice všiml, ale nenapadlo ho nic lepšího, než ji ze sporáku sundat a položit na kuchyňskou desku. A vypálit tam tak na věčné časy černé kolečko. Podruhé jsem k nim s sebou vzala synovečky. Strýc Mirek jim jako dobrovolný hasič ukazoval v hasičárně hasičská auta a dovolil jim pobýt v jejich kabině. Druhý den hasiči auto nenastartovali. Pro hasiče dost trapas. Kluci totiž nechali pootočený klíček v zapalování a vybili baterii. Naposled jsme k nim jeli s mým synem minulý týden fotit půlroční dvojčátka. Adam rozbil stativem lustr.

Proč se u těchto příbuzných všichni chováme jako Pat a Mat, nepochopím.

Nicméně dříve bych se v podobných situacích hroučila hrůzou, co jsme vyvedli. Dnes už se tomu umím smát. Nejde přece o život... A jsem docela zvědavá, co jim vyvedem příště.

Takže tedy, je dobré a příjemné vědět, že se můžeme nechat opečovávat a že máme právo občas něco pokazit. Ale je nutné vědět také to, že na to stejné mají nárok i ostatní. Takže je třeba se občas prošťídat.

Krásné jaro a nechte se sluníčkem hýčkat!

Společenská kronika

BLAHOPŘÁNÍ:

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci březnu oslaví významná výročí

Terezie Vlášková	Hluboká	95 let
Marie Sobolíková	Hluboká	91 let
Otilie Lexová	Poněšice	85 let
Zdeňka Rysová	Hluboká	80 let
Pavel Holý	Hluboká	80 let
Jiřina Slípková	Hluboká	80 let
Hana Kantorová	Hluboká	75 let
Jaroslav Ledajaks	Poněšice	75 let

**Do dalších let přejeme všem dobré zdraví,
spokojenost a osobní pohodu.**

Narodili se

Kateřina Doubková	Hluboká
Kateřina Marhounová	Bavorovice
Kristina Opatrná	Hluboká
Šimon Šťastný	Hluboká
Matyáš Říha	Hluboká

Opustili nás

Karel Kriváček	Hluboká
Vladimír Beneš	Hluboká
František Hajný	Hluboká
Věra Čížková	Hluboká
Vladimír Stráský	Hluboká
Miloslava Valentová	Bavorovice

Z jednání rady města

- Rada města doporučuje zastupitelstvu města souhlasit s upraveným návrhem rozpočtu města na r. 2017 dle předloženého návrhu doplněného dle doporučení města
- Rada města doporučuje zastupitelstvu města souhlasit s výsledkem výběrového řízení na akci Rekonstrukce lesní cesty Průběžná v k.ú. Munice, tj. s výběrem uchazeče, který předložil nabídku s nejnižší nabídkovou cenou.
- Podobně jako v minulých letech byly radě města předloženy plánované akce jednotlivých OV v roce 2017. Tento proces je nutný proto, aby případně nákladnější investiční záměry OV byly prováděny s vědomím orgánů obce. Rada odsouhlasila návrhy rozpočtů jednotlivých OV. Předpokladem realizace akcí je schválení této položky jako celku v rámci projednávání rozpočtu města na jednání zastupitelstva.
- Rada doporučuje zastupitelstvu města přesunout akci „Oprava výtlučku komunikace Vondrov – Munice schválenou k realizaci v roce 2016 do rozpočtu 2017.

- Město přijalo dne 1. 1. 2011 vnitřní předpis – směrnici, kterou určilo ceny služeb poskytovaných městem, jako jsou poplatky za svatby, za Hlubocký zpravodaj, za kopírování dokumentů, atd. Usnesením rady města ze dne 11. 4. 2016 byla tato směrnice doplněna o cenu za poskytnutí informace dle zák. č. 106/1999 Sb. Na základě rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje, u kterého jeden ze žadatelů napadl rozhodnutí MÚ o neposkytnutí informace shora uvedené, je však třeba, aby cena za poskytnutí informace byla řešena samostatnou směrnicí. MÚ sice s touto interpretací zákona nesouhlasí, ale nezbývá než se s rozhodnutím KÚ JČK řídit. Na základě studia několika směrnic z jiných měst MÚ navrhuje stanovit cenu práce úředníka částkou 160 Kč za hodinu, cenu kopie A4 pak stanoví ve výši 1,8 Kč vč. DPH a cenu kopie A3 ve výši 3,6 Kč vč. DPH.
- Rada města souhlasí se zadávacími podmínkami, které budou součástí výběrového řízení k veřejné zakázce Rekultivace skládky Zíkův lom.
- Rada souhlasí s pronájmem částí pozemků v blízkosti centrálního parkoviště za účelem zřízení plochy pro vzlety horkovzdušných balónů. Nájem se sjednává na dobu určitou v trvání 3 roků.

Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova 36, 373 41, Hluboká nad Vltavou

Oznamujeme, že ve dnech

6. a 13. března 2017 od 11.00 a 16.30 hodin

vám budou v zasedací místnosti MÚ Hluboká nad Vltavou k dispozici pracovníci Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště v Českých Budějovicích, ve věci podávání daňových přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2016.

Kromě poradenství nabídnou také informační materiály a tiskopisy a možnost odevzdání vyplněných přiznání.

Dobrá zpráva!

Místní živnostníci či prodejny na Hluboké, dosud po dlouhá léta prodávali Hlubocký zpravodaj občanům města bez nároku na jakoukoli odměnu, rozumějme: bez marže za prodej Zpravodaje. Tato dobrovolná služba ZDARMA pro město a své spoluobčany už nebude po zavedení EET možná, protože by je vystavila možnosti trestního postihu.

Rada města po dohodě společného postupu souhlasí s uzavřením smluv o zprostředkování prodeje Hlubockého zpravodaje s prodejci tak, že za každý prodaný výtisk obdrží prodejce částečnou marži z ceny prodaného čísla. Zpravodaj se zdražovat nebude, město už delší dobu dotuje současnou výši ceny výtisku.

Děkujeme všem prodejcům za jejich bezplatnou službu po období posledních 20 let.

Pan Babiš by se divil, kdyby věděl, že živnostníci nejsou jen krvelačné šelmy!

Sbírka!

Nezávislý odborový svaz POLICIE ČR, Základní organizace při OŘ PČR Česé Budějovice pořádá veřejnou sbírku pro rodinu zemřelého policisty nrap. Václava Haaseho, který zahynul při výkonu povolání. K tomu byl zřízen ZO NOSP ČR účet u Sberbank CZ, a. s. č. účtu 4200555535/6800, v. s. 314394. Zemřelý policista byl služebně zařazen Obvodní oddělení Policie ČR v našem městě. Rada rozhodla přispět v rámci sbírky finančním darem ve výši 10.000 Kč.

PŘIJMEME ZDRAVOTNÍ SESTRU/ ZUBNÍ INSTRUMENTÁŘKU

Do zavedené zubní ordinace v Hluboké nad Vltavou přijmeme zdravotní sestru/ zubní instrumentářku na plný úvazek.

Požadujeme: příjemné vystupování, pečlivost, samostatnost, komunikační a organizační schopnosti.

Praxe není podmínkou. V případě zájmu zasílejte CV na email:

MDDr. veverka@seznam.cz

Restaurace v Hluboké nad Vltavou hledá šikovnou kuchařku, ranní směna, možno i zkrácený úvazek. Dobré platební ohodnocení. Příjemné pracovní prostředí. Tel. 777 840 289

Prodej slepiček

Drůbež Červený Hrádek prodává slepičky typu Tetra hnědá a Dominant ve všech barvách z našeho chovu! Stáří 14 – 19 týdnů.

Cena 149 – 180 Kč/ ks.

Prodej: 17. března 2017

Hluboká n. Vlt. – u vlakového nádraží, poblíž SOŠ elektrotechnické 15.35 hod. Při prodeji

slepiček – výkup králíčích kůže – cena dle poptávky.

Informace: Po-Pá 9.00 – 16.00 hod. **tel:** 601 576 270, 728 605 840

BBH TSUCHIYA s.r.o.

BBH Tsuchiya s.r.o. je dceřinou společností mezinárodní společnosti Tsuchiya Group se sídlem v Japonsku působící v automobilovém průmyslu.

Do našeho týmu hledáme nové kolegy/kolegyně na pozici:

- **DĚLNÍK/CE DO VÝROBY** - práce vhodná pro ženy - **Nástupní mzda 14.500,-Kč**
- **POMOCNÍK K TISKU** - **Nástupní mzda 15.000,-Kč - 20.000,-Kč**
- **TISKAŘ** - **Nástupní mzda 18.000,-Kč - 30.000,-Kč**
- **TECHNOLOG** - **Nástupní mzda 18.000,-Kč - 23.000,-Kč**
- **Nástupní mzda dle zkušeností a praxe**

Nabízíme : **HLAVNÍ PRACOVNÍ POMĚR**, závodní stravování, příspěvek za odpracované roky, příspěvek na životní pojištění, příspěvek za 100% využití fondu pracovní doby a jiné benefity

Bližší informace na tf. **389 777 162**, životopis můžete zaslat na uvedený e-mail: personalni@bbhcz.com

Místo výkonu práce: **Prostřední 2807/7, České Budějovice**, nástup možný ihned.

Mateřské centrum Hluboká nad Vltavou
Vás srdečně zve na

BURZA Jaro-Léto

17.3.
pátek
8:30-18:00

18.3.
sobota
8:30-13:00

Jde o burzu dětského a těhotenského oblečení, hraček a sportovních potřeb.

V ZASEDACÍ MÍSTNOSTI MĚSTSKÉHO ÚŘADU V HLUBOKÉ NAD VLTAVOU (NAPROTI KOSTELU)

Zájemci o prodej si požádají o přidělení pořadového čísla emailem mc.hlubokanadvltavou@seznam.cz nebo smskou na **731 419 884**.
Připraví si seznam věcí (formulář Vám bude zaslán emailem) a věci označí dle instrukcí.

Příjem věcí proběhne: ve čtvrtek (16.3.2017) od 16:00 do 18:00 hodin a v pátek od 8:30 do 10:00 hodin.

Výdej neprodaných věcí proběhne: v sobotu (18.3.2017) od 13:00 do 15:00 hodin.
MC si účtuje 20% z ceny prodaných věcí od nečlenů a 10% od členů.
Počet věcí je omezen na max. 100 ks.

Více informací na www.mc-hlubokanadvltavou.estranky.cz

LETNÍ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR POŠKOLÁK

Centrum volného času Poškolák o.s. pro Vás letos připravil 5 BĚHŮ ZÁBAVY A DOBRODRUŽSTVÍ pro děti od 3 do 15 let.

- I. Běh 10.7. - 14.7. PEVNOST BOYARD
- II. Běh 17.7. - 21.7. HARRY POTTER – ANGLICKÝ TÁBOR S RODILÝM MLUVČÍM
- III. Běh 31.7. - 4.8. ZÁCHRANÁŘI
- IV. Běh 7.8. - 11.8. ROBINSONŮV OSTROV
- V. Běh 7.8. - 11.8. ADAPTAČNÍ TÝDEN PRO NASTÁVAJÍCÍ PRVNÁČKY

Přihlášku si lze vyzvednout v Centru volného času Poškolák osobně a nebo stáhnout na www.cvc-poskolak.cz

Březen, měsíc knihy!

Marie Krejcarová z městské knihovny pro vás vybrala nabídku našich, tak i světových autorů a přeje vám krásný jarní měsíc březen, dříve měsíc knihy!

Vlastimil Vondruška – Dobronínské morytáty

Historická detektivka z edice Letopisy královské komory.

Marie Poledňáková – Ten, kdo tě miloval

Román populární české autorky je plný napětí a sympatických postav, ale i humoru a ironie, na které jsme u Marie Poledňákové zvyklí.

Josef Formánek – Dvě slova jako klíč

Příběh o lásce, vině a smíření. Typické autorovo hledání smyslu života se v této knize dostává až k hranici tajemného, kde se realita rozpouští v iluzi.

Pavel Hajný – Marie Baťová: první dáma Zlína

Biografie manželky Tomáše Bati. Nebylo jí ještě čtyřicet, když manžel havaroval letadlem a ona zůstala sama a brzy čelila další výzvě – musela se na začátku války vrátit do protektorátu, aby jí nacisté nezabavili celý majetek. Přestože se de facto stala rukojmím nacistů, dokázala pomáhat rodinám odbojářů.

Cynthia Harrod-Eagles – Sbohem Piccadilly

Nový román autorky populární Dynastie Morlandů nás zavádí do Velké Británie do rodiny Hunterových za války v roce 1914.

Robert Bryndza – Dívka v ledu

Velice čtivý detektivní příběh britského autora, který žije na Slovensku, má spád a mísí se v ní britský styl s poutavostí severských detektivek.

Julia Heaberlin – Černooké Zuzany

Šokující, intenzivní a naprosto originální psychologický thriller, který spojuje minulost se současností.

Paul Finch – Stalkeři

Britská detektivka, v níž Mark Heckenburg společně se svou kolegyní Lauren, pátrá po zmizelých ženách.

Miroslav Pecha – Československo v době nacistické okupace a osvobození 1939-1945

Autor publikace vychází z úředních písemností získaných v domácích a zahraničních archivech a vzpomínek pamětníků. Kniha je doplněna autentickými fotografiemi.

Wendy Holden – Narodili se, aby přežili

Připomínka válečné hrůzy se šťastným koncem. Tři mladé matky a jejich neobyčejné příběhy odvahy, utrpení a přežití.

MUDr. Kenneth S. Kosik, Alisa Bowmanová – Jak přelstít Alzheimer.

Co můžete udělat, abyste snížili riziko této nemoci? Univerzální pomocník pro boj s touto čím dál rozšířenější nemocí. Jak nemoc včas rozpoznat, na to vše odpovídá kniha profesora neurologie na Harvardské lékařské fakultě Kennetha S. Kosika – dosud nejkomplexnější kniha zabývající se tímto tématem.

Ladislav Zibura – Pěšky mezi buddhisty a komunisty

Cestopis mladého muže, který ujde 1500 kilometrů pěšky v Nepálu a Číně. Dějí se mu hrozné věci, ale on se jim jen směje.

Renáta Fučíková – Shakespeare

Kniha věnovaná dílu Williama Shakespeara představuje dvanáct dramát. Každá z jeho divadelních her je doplněna vnějšími projevy doby – např. renesanční módou, architekturou, italskou literaturou, cestám Angličanů na jih, vztahu starého kontinentu ke koloniím a historickým souvislostem.

Otec Tomas van Zavrel vás zve na 7 nezávazných setkání o víře

STŘEDY: 22. 3., 5. 4., 19. 4., 10. 5., 24. 5., 7. 6., 21. 6.
19⁰⁰ – 20⁰⁰ hodin (od 17³⁰ mše sv. v kostele)

**KŘESŤANSTVÍ
TAK TROCHU JINAK**

KAVÁRNA VEDLE KOSTELA
Masarykova 81, Hluboká nad Vltavou

Přihlášky a informace:
tomas@vanzavrel.cz
731625990

Konzevence na vlastní náklady.
Dobrovolný příspěvek.
Povinné pro zájemce o křest a birmování.

Červený stan
Hluboká

Program březen 2017

4. 3. 9.00 – 17.00	Předporodní kurz pro páry s Hankou
5. 3. 13.00 – 16.00	Mehndi - workshop dočasněho tetování hennou s Alexandrou
11. 3. 10.00 – 13.00	Ženský kruh, setkání s bohyněmi Zorou a Vesnou
11. 3. 15.00 – 18.00	Výživa z pohledu ájurvédy s Terezou
12. 3. 10.00 – 18.00	Úplňkový prožitkový workshop s Alicí
17. 3. 18.00 – 21.00	Požehnání ženského lůna s Monikou
18. 3. 16.00 – 19.00	Ženský kruh - ženské kvality a ocenění sama sebe s Janou
23. 3. 10.00 – 12.30	Nošení dětí v šátku, látkové pleny a bezplenkování s Mišou
24. 3. 16.00 – 17.30	Dámský výměnný bazárek s Hankou
24. 3. 18.00 – 20.30	Už vím, co na sebe, aby moje DUŠE mohla zářit se Zuzkou
26. 3. 13.00 – 18.00	Tajemství ženského pánevního dna s Hankou
30. 3. 10.00 – 12.30	Zázrak kojení s Mišou

Pravidelné akce

Pondělky dle obj.	Poradna porodní asistentky a těhotenské masáže s Hankou
Středy dopoledne	Výživové poradenství s Ivetou - dle objednání (8. a 22. 3.)
Středy 16.00 – 17.30	S dětmi na srdci s Mišou
Středy 18.00 – 19.39	Léčebný a energetický Qi Gong s Martinem
Čtvrtky 17.00 – 18.00	Gravidjóga s Janou
Čtvrtky 18.30 – 20.00	Kundalini yoga s Janou

Nádražní 1018 / cervenystan@centrum.cz / 608 562 693

www.cervenystan-hluboka.cz

První farní ples – křesťanství tak trochu jinak

První farní ples farností Hluboká a Hosín je za námi, a jaký to byl zážitek: nezapomenutelný! Slyšel jsem věty, že „takový ples tu ještě nebyl“ a „zahřál mě u dušičky“ nebo „kde se najednou vzalo tolik lidí?“ či „byla tam fakt zvláštní pohodová atmosféra“. Pro mě byl celý průběh plesu takovým malým – velkým zázrakem. Už od prvopočáteční myšlenky, která se z ničeho nic vyvojila, až po celý průběh akce, až na slavný závěr, který mě ohromil. Zcela to přesahovalo mé bytí a znovu jsem si uvědomil tu neskutečně velkou Boží moc.

Farní ples měl do našeho města vnést křesťanství, tak trochu jiným způsobem. Křesťanství totiž není o tom, chodit každou neděli do kostela. To je vyvrcholení, vyústění žitého křesťanství. Naopak, křesťanství je v úplném prvopočátku přijetí skutečnosti, že mě na tomto světě něco přesahuje; druhý krok je, že to něco je Někdo, kterému na mně záleží; a třetí krok je, že ten někdo má jméno a příběh a chce jít se mnou moji cestu. Ale zabrzdíme, neboť to už kráčíme sedmimilovými botami.

Možná jste někdy ve svém každodenním životě zakusili, že vás něco přesahuje. Možná jste si už prošli fází esoteriky a nestačilo vám to. Možná jste již poznali, že je tu někdo, komu na vás záleží. Možná jste si už přičichli ke křesťanství a zatoužili jste po něčem víc. Možná si říkáte, když to nepomůže, tak to neuškodí. Je mi úplně jedno, jakou máte startovací čáru. Chci Vás pozvat na první kolo semináře „Křesťanství tak trochu jinak“, ve kterém se pokusím otevřít nejruznější otázky a nadhodit odpovědi, které vás budou inspirovat.

První kolo semináře bude spíše o naslouchání a přemýšlení. Vycházíme z knihy *Tweetuj s Bohem*, kterou si každý účastník bude muset zakoupit za doporučenou cenu 350 Kč. Pro koho by to bylo příliš, ten zaplatí, kolik bude moci. Večery se konají v kavárně Central souvenirs bar v domě Podzámčí vedle kostela. A to vždy v 19.00 hodin o následujících středách: 22. března, 5. a 19. dubna, 10. a 24. května, 7. a 21. června. Kdo by měl zájem, může předtím v 17.30 hodin přijít na bohoslužbu do kostela sv. Jana Nepomuckého.

Otec Tomas von Zavrel

Plesám, plesáš, plesáme

Samozřejmě bych ráda napsala reportáž ze všech hlubockých plesů. Jenže... To by můj muž musel být ochoten mě na plesy doprovázet. Jsou vytrvalci, kteří protancují každý víkend a za sezónu střevisky. Bohužel, my k nim nepatříme.

Když jsem ale řekla, že bych se ráda podívala na první farní ples, nemohl rakouský katolík příliš odporovat. První mohl také znamenat poslední, protože ne všichni se tvářili na nápad pana faráře vstřícně.

Nedávno jsem dočetla knihu *Kostel, hospoda, postel* od pana faráře Zbigniewa Czendlika. Nadchla mě. A zřejmě nejen mě napadá, že kněz nemusí být knězem jen v kostele. Je asi opravdu dnes hloupé žádat po církvi, aby se chovala, vyjadřovala a tvářila stejně, jako by stále žila v 18. století. Zvláště v době, kdy papežem je přímý František, kterého svět miluje a který už zřejmě obsadil příčku nejpopulárnějšího papeže všech dob... Tak tedy farní ples nebyl plesem pana faráře. Byl plesem farníků, a nikdo nezkoumal, jestli věřících. Dokonce nikdo nezkoumal, jestli hosté přišli se zaplacenou vstupenkou. Prostě přišli...

První farní ples

Odehrál se v Parkhotelu v sobotu 25. února.

A jak se shodla většina účastníků, měl v sobě skutečně cosi nadpozemského. Příjemnou atmosféru určitě posílila příjemná hudba, která nerušila ani rozhovory u stolů. Jazz a swing naživo neohlušoval, ale zase nenechal nikoho v klidu, takže v tanci vířil skoro celý sál. Hoši z kapely Jazzika mají v podtitulu slogan: *Kapela, která vás bude bavit*. A bavila náramně, protože jeden evergreen stíhal druhý. Navíc se hudba usadila k prosklené stěně přímo proti vchodu do sálu, což bylo vydařené řešení nejen kvůli akustice, ale oživilo celý sál.

Myšlenka farního plesu se díky novému hlubockému faráři a organizačně zdatným farníkům setkala s takovou odezvou, že taneční sál naplnila spousta hostů. Ale nakonec se vešli všichni. Na ples vlastně symbolicky proběhlo i „předání“ otce Tomase von Zavrela novým farníkům na Hluboké. Protože bývalí farníci ze Sušicka, kteří na ples přijeli, sice jeho odchodu velmi želí, ale radost z jeho příchodu na Hlubokou jeho novým ovečkám přejí. Charismatický duchovní totiž dokáže svou energií naplňovat a oslovit celou farnost.

Ples byl prostě sametově pohodový. Bez tomboly a obvyklých plesových atrakcí, s výborným rautem hotelu Parkhotel, bez velkých slov nechal jen za zvuků hudby uplynout společně příjemně prožívaný čas. Čas prožitý tancem, rozhovory, setkáváním „křesťanů i nekřesťanů“ ve vzájemné pospolitosti.

Otec Tomas sfoukl na obrovském dortu všech 50 svíček, protože na své životní pouti právě vkročil do druhé padesátky. Nicméně jeho sdělení toho večera bylo prosté a bez rámusivých oslav: *Vnímejte radost ze života a předávejte ji dál. Amen.*

P. S. A komu se na plesě líbilo, máme pro Vás další dobrou zprávu! Termín pro druhý farní ples už je v Parkhotelu zamluven na sobotu

foto: Adam Růžička

Musíte se snažit, pane správče!

Oba pánové – novopečení majitelé pivovaru – jsou si podobní. Když ničím jiným, tak svými vestičkami, které spolu se slušivými košilemi zakoupili v rakouské Weitře. Inspirovali se správně, protože estetika rakouského hostinského stylu je nepřekonatelná.

A snažit se nyní musí – tak jako Francin, správce pivovaru v Hrabalových Postřižínách. Aby pivovár prosperoval, pivo bylo dobré, a bylo ho dost, a štamgasti i úřady zářily spokojeností.

Michael Macháček a Milan Hájek se znají zhruba patnáct let. Oba provozují restaurace, jejichž letní zahrádky se dívají jedna na druhou, jsou zkrátka sousedé přes náměstí, vlastně co by půllitrem dohodil.

Myšlenka zřízení minipivovaru si vyžádala rok přemýšlení o přesné podobě vize, vymýšlení konstrukce, vypracování projektu. Nekonečné diskuze, deprese střídaná s euforií. Dva roky práce na realizaci.

Ale dnes už hluboké pivo – spodně kvašený ležák – zurčí do půllitrů, natřásá svou bělostnou pěnu, a kudy teče, tudy léčí...

A vy jako hostinští? Raději pivo, víno nebo destiláty?

Všechno. Přece nechcete, aby byl hostinský expertem na limonády. Musí vědět, co prodává, včetně těch důraznějších věcí, ne?

Takže dva restaurační konkurenti si společně postavili pivovár?

Milan Hájek: Ale kdepak konkurenti, jsme sousedé. Tady se mají skoro všichni rádi a my dva jsme kdysi v sobě našli nějaké zvláštní zalíbení. Myšlenka společného pivovaru je přitom stará tak dva tři roky.

Michael Macháček: I když to může vypadat, že si tvrdě konkurujeme a že se tedy moc nemusíme, opak je pravdou. Tak dlouho jsme se špičkovali, že jednou propojíme naše dva podniky, až jsme si společně postavili fabriku!

Čí to byl vlastně nápad? Myšlenka propojit se přes pivo mi u mužů připadá jako spojení ideální.

Duchovním otcem myšlenky pivovaru je náš kamarád Aleš Chrt, nyní ve funkci podsládka. Myslím, že se mu splnil sen. A s hlubokým pivovarem jeho láska k pivu přerostla ve vášeň.

Nad výrobou má dohled sládek pan Valenta. Je uznávaným odborníkem s kulatým razítkem, profesionál a čestný člověk. Na Hluboké vyrůstal, možná proto má k našemu projektu blíž. Vařil v Budvaru i Samsonu, ale taky třeba v Nikaragui nebo na Kubě. A něco Vám na něj prozradíme – je čerstvým držitelem Zlaté pivní pečeti z letošního budějovického pivního festivalu!

Pivovarská myšlenka tady bublala několik let, taky v pánském spolku Všechnovím. Slovo dalo slovo a pánové Chrt, Macháček, Hájek a Kalina se domluvili, že to rozjedou. Hodně nám také v počátku pomohl pan Čábel, zkušený ekonom a skvělý člověk. Nakonec jsme v projektu a s hlavou na špalku zůstali my dva hostinští, Aleš se později zapojil jako motor výroby a snad budoucí sládek. A začala budovatelská anabáze. Ale to by vydalo na knihu, dodává Michael Macháček.

Tak jenom stručně, prosím.

Pokusím se, jenom nevím kde začít, netušili jsme, že to bude takový mazec. Macháčkovi vykoupili od rodiny Petrůvků dům, kdysi schwarzenberský taneční sál z přelomu století, a rozhodli se ho dobově rekonstruovat za pomoci zámeckých architektů a restaurátorů a podle dochované dokumentace. Tam se vyznamenal také náš dvorní všeučel pan Šimon. V druhé fázi naskočil s velkorysostí a energií sobě vlastní kolega Hájek a začalo budování technického zázemí, výběr technologie, papírování. A vyhrnování rukávů!

Karo na vestičkách, které jste oblékli, je v Rakousku typické pro vesty a saka cechu vinařů – a zdá se, že na Hluboké ji neobléká nikdo menší, než pivovarníci. Krom toho vám oběma velmi sluší.

Je to jeden z viditelných symbolů. Původně jsme to chtěli jen na památku, ale máme takové tušení, že si to v těch vestách na place ještě užijem. Když se podíváme na stav úvěrového účtu, na ruce v klíně to hned tak nebude.

Ale dnes se snad restaurátérům, a vůbec nám všeobecně, vede dobře, ne? Nastala konjunktura...

V roce 2010 bych vám odpověděl opačně. V tom roce jsme velmi váhali, jak to bude s naším podnikáním dál... Teď se zdá, že nastaly lepší časy. Tedy co do návštěvnosti, shluk úředníků a politiků zvaný stát nám totiž momentálně dost nakládá.

Sjednotili jste dobré náhody: máte výborného sládku a nadšeného podsládka, krásný historický sál, skvělé vybavení, dobré pivo, výhodnou pozici obou restaurací na náměstí, co víc si přát? Vzpomenete si, jak jste s budováním pivovaru začali?

Jo, jo, takhle jak to říkáte, to vypadá idylicky. Ale v tom fofru, hlavně administrativním, není na dojmání moc čas. Poprvé jsme kopli vloni v únoru. Od té doby tuny materiálu ven, tuny dovnitř. Málokdo si už dneska vzpomene, jak to v sále a venku před rokem vypadalo, co bylo na podlaze, co na stropě, co na zdech, fasádě,

střeše. My a banka to víme a máme z toho dobrý pocit. Kdo někdy opravoval starý dům, ví, oč běží... Ještě že Milan je muž činu, zatímco já spíš přemýšlím a počítám, on jde a realizuje.

Šťěstí, že jste nenarazili na nějaké archeologické poklady.

Když nám statik nařídil vykopat sondu až k základům, tak jsme trochu znejistili. Ne kvůli práci s krumpáčem, ale z objevení nějakého tajemství. Naštěstí nikde nic, jen úlomky původních kachlových kamen, prima nález.

Kde se nakoupí technologie pro pivovar?

Jsou v zásadě dvě možnosti. Buď od některého z tradičních českých, nebo německých výrobců se solidními referencemi. Pak si musíte připlatit. Anebo z neznámých zdrojů, hlavně z Číny, za půl peněz. Ovšem představa, že uprostřed sezóny budeme reklamovat čerpadlo někde v Šanghaji, nás úplně nebavila, proto jsme dali na doporučení pana sládku a objednali výrobu a instalaci technologie ve vyhlášených Pacovských strojárnách. Ti vyvážejí pivovary do celého světa a nám ušili zařízení doslova na míru.

Technologie hotova, a v této fázi přistoupil pan sládek...

Kdepak, sládek se podílel už na projektu, měl hlavní slovo při objednávání všech komponentů. Strojaři si s ním někdy užili... V prosinci jsme dostali úřední povolení ke zkušebnímu provozu. No a sládek s podsládkem mohli konečně uvařit první várku, po 133 letech. To bylo něco. Zároveň se vychytávají dětské nemoci, všechno si za dozoru techniků a obsluhy sedá. Podle ohlasů se ale i ta zkušební várka dala docela pít, zeptejte se třeba hokejistů. Panečku, co ti toho vyžunknou a od té doby vyhrávají!

Ležák zraje 6 týdnů, výroba jede od Tří králů, 24. ledna jste kolaudovali a hned nato otevírali. Má to všechno rychlý spád. A co dál? Máte z nastávající sezony obavy? Zvládnete uvařit dostatek piva?

Upřímně, trochu mrazení máme. Už teď se prodává mnohem víc piva, než jsme očekávali. V Čechách je řada spolků přátel piva a pivovarů, putují zemí a ochutnávají. Už jsme měli tu čest, třeba hned při otevření skupina přímo z Plzně. A těch sběratelů, to je fakt síla. Zjistí, kdy otevíráte, dorazí vlakem z Krkonoš nebo z Teplic, většinou takový krásný lidičky, dají si dvě piva, otřou ret, koupí pet láhev s hlubokým pivem, etiketu a podtácek a zase odjedou domů. Taky přijel pán ve starší Škodovce, že chce jen nějaké suvenýry do sbírky a zase musí zpátky domů. Ptáme se, odkud že dorazil a on na to: z Ostravy! Hlavně nás ale těší, že naše pivo zdá se chutná místním, to je fakt dobrá zpráva.

Jsou to krásné koničky na světě!

Vidíte? Pivní turistika funguje, nějaké sběratelství k tomu, budeme se muset ještě přizpůsobit. Určitě do budoucna přidáme i nějaké doplňky k prodeji, třeba speciální püllitry, porcelánové tácky, pivní kosmetiku, a tak.

Nějakou veselou historku ze stáčení?

Teď nevím... Třeba když nám statik doručil projekt průmyslové podlahy s odtokovými kanálky, to byla velká švanda. Tak jsme nad tím nevěřičně seděli a říkáme, že kdyby bouchla nad Hlubokou atomovka a všechno lehlo, tak podlaha z pivovaru bude lítat nad zemí jak perský koberec. Veselá byla potopa loni v létě, z náměstí přišla tsunami týden před betonáží. Nebo když nám technici řekli, že varna se tou dírou ve zdi dovnitř prostě nedostane. Ale ne, užili jsme taky spoustu legrace, ne všechno se dá ale povědět, jestli mi rozumíte.

To jsou politováníhodné situace, ale pivo je v nich evidentně nevinně. Kéž by tedy bylo více těch veselých historek, než těch nepříjemných. Tak se alespoň pochlubte, co říkaly a říkají vaši pivovarské vášni manželky?

Zatím jsou trpělivé, podporují nás, jak můžou, obě se v rámci možností zapojily. Ví, že provozovat restauraci a teď ještě k tomu pivovar je opravdu hodně časově náročné. Ne, nechodí nám pivo snídat do pivovaru s osmaženou kotletou v ruce jako paní správcová z Postřižin. Ani se nám zatím nekoupou v kádích, uvidíme. V každém případě máme holky statečné, tak tedy díky, dámy...

Takže, jak je spíše obvyklé, v pivovárku jsme sice paní Macháčkovou objevili, ale s ní také kbelík s vodou – vytírala právě příjemný šenk vybavený dobovými proprietami, jako jsou židle Tonet a stoly, které všechny v sobě nesou rodinnou historii nejstaršího domu na hlubockém náměstí. Odtud mohou hosté pozorovat varnu a ruch v ní, a přitom ochutnávat pivo. Roční výstav je zatím plánován na zhruba tisíc hektolitrů piva. Technologicky i stavebně by bylo možné zajistit rozšíření s možnou roční výrobou až do dvou tisíc hektolitrů za rok.

Nezbývá než gratulovat k počínu, který celou Hlubokou posune v žebříčku hodnot o něco dál. Historický dům na náměstí má krásný nový účel, a dva hostinští si trochu pošimrali své vlastní ego. Vždyť kolik mužských se může pochlubit, že si postavili svůj vlastní pivovar? Šli byste do toho, i s vidinou všech těch starostí, co jste si připravili, znovu?

Jasně! Sice práce přibyla, taky dluhy, ale na druhou stranu, pivovárek je trochu něco jiného, než hostinská živnost. Zatím nás to opravdu hodně baví. Pivo je živý organismus, v průběhu kvašení a ležení se dost dramaticky vyvíjí, vyžaduje stálý dohled a péči. A my moc rádi ochutnáváme pár dní před stáčením, ještě se

foto: František Seidel

foto: Adam Růžicka

třeba domluvíme na uležení o den dva navíc... A pak přijde ta chvíle, řekneme hotovo, a jde se stáčet. Rozhodují o tom sládek s podsládkem, ti vědí, jestli je všechno jak má být i podle tabulek a my jim do toho jen tak lehce fušujeme.

Co se týče již otevřených pivovárků, které uvedl do provozu pan sládek Valenta, jste opravdu v dobré společnosti. Všechny jsou moc pěkné a mají výrazné genius loci. Tak jako ten hlubocký.

Díky, taky vám to sluší! Víme o nich, a víme také, že teď má v plánu Týn nad Vltavou a Říčany u Prahy. Náš šenk přímo v sále je malý, ale počítáme na sezónu s provozem venkovní zahrádky. Že nás čekají ještě další terénní úpravy, i vzadu za domem, je zřejmé, protože i město plánuje propojení centra města, otevření celého prostoru náměstí až k sýpce a parkovišti.

A to je velká výzva. Takže my už jsme si své tak trochu oddělali a teď tedy město snad povede dál svou vizi. Studii pro zkulturnění středu města považujeme za zdařilou a myslíme, že právě její část za jižním koncem kostela a celá tato oblast přinese městu příjemné změny. Sluší se na tomto místě poděkovat městu a všem sousedům, že nám nijak nepřitížili a velmi trpělivě snášeli nepříjemnosti se stavbou spojené.

Jen bych se obávala, aby ten proud lidí, který bude mířit z jihu ke kostelu, nebyl řidší, než proud, který potáhne k pivovaru. Ale myslím, že i panu faráři se u vás líbilo, a rád vám pivovar požehnal.

Toho se nebojte, pan farář mívá teď plný kostel, trochu piva si dá, pořád s úsměvem, to je náš člověk.

Ne všichni nám ale plácají po ramenou, tak naivní nejsme. Už jsme se doslechli, že jsme z toho sálu měli zase udělat kino, že pivo je drahé

a přitom kalné. Takže trpělivě vysvětlujeme, že nefiltrované nepasterizované pivo není průhledné, nýbrž zakalené zbytky kvasnic, že ten zákal je žádoucí a to pivo je zdravé. A že cena rozhodně není přemrštěná. Ale takový je svět. Naši dědečkové říkali: *Dokaď tě pomlouvaj, buď rád. Až tě budou litovat, bude to horší!*

My jsme přitom hrdí na to, že jsme odkryli trochu hlubocké minulosti, zrekonstruovali štukový kazetový strop, nechali zrestaurovat sto let staré výmalby a podlahy. Jsou to malé milé radosti, které odhalily část minulosti tohoto domu a tohoto města, říká Michael Macháček. Vždyť z kopce nad námi se ovlivňovaly dějiny Evropy, protože Schwarzenbergové byli hodně mocný rod. Ale já ani ze současnosti města nemám špatný pocit. Tohle město není nehybné, nesedimentuje, nevyliďňuje se. Většina měst pod 10 000 obyvatel vymírá, lidi se stěhují pryč, ale na Hluboké je to naopak.

A co nejbližší plány?

Pro nás to byl docela náročný rok, jsme trochu unavení. To nejtěžší je snad za námi a následuje nedílná součást projektu, totiž budoucnost. A to znamená dobře vyrábět a dobře prodávat. Naštěstí spolu s kolegou vycházíme dobře, nepereme se, nehádáme se. Ono nám ostatně na dlouho ani nic jiného nezbyvá.

Kde všude nám tedy hlubocké pivo načepují? Ve dvou vašich restauracích, které právě chcete přejmenovat, je to tak?

Kromě Solidní Šance a Švejka, kde je na čepu, se pivo dostane na zimním stadionu a na parkovišti jako suvenýr.

Restaurace Švejk se vymaněním z franšizy už dál tak jmenovat nemůže. A jak se tedy bude jmenovat? Je to strašně jednoduché, bude to restaurace U Hájků, *usmívá se pan Hájek*. Změna nastane zřejmě od 1. března, nejpozději od 1. dubna.

A my na základě veletoče pana kolegy máme nutkání vrátit se k původnímu názvu Hostinec Na Obci, *vysvětluje Michael Macháček*.

A kdyby někdo chtěl v pivovaru rodinnou oslavu nebo svatbu, bude mít možnost?

V pivnicích se dle tradice místa nerezervují a už vůbec ne pro uzavřené společnosti. Uvidíme, co nám ukáže provoz, zatím se této zásady striktně držíme. Koneckonců v okolí je dost restaurací, z toho dvě, které mají naše pivo přímo na čepu, kde se na vaše rezervace přímo třesou!

Pokud tedy hlubocký pivovar letos splní plán, znamená to, že při výrobě 1000 hl za rok, což je 200 000 půllitrů, to znamená hezkých 40 piv/rok na hlavu občana města Hluboká, včetně dětí i zapříslahlých abstinentů... Zkrátka dvacítku sud na každého. To je takové hezké číslo na závěr, milí přátelé.

V českých zemích započal rozvoj poštovníctví s nástupem Habsburků. V souvislosti s volbou arciknížete Ferdinanda I. za českého krále vznikla vlastně v naší zemi první regulérní pošta – organizovaná doprava zpráv na našem území – a to dokonce dřív, než Habsburk usedl na český trůn. Bylo to v roce 1526. Další důležité období rozvoje pošt u nás nastalo za vlády Marie Terezie, kdy byl poštovní úřad převzat do státní správy.

Jak jsme si připomněli v minulém čísle Zpravodaje, hlubocká pošta oslavila 150 let od svého založení na Hluboké, ale také 40 let, kdy byla pro hlubockou poštu postavena současná budova na Masarykově ulici. Co se změnilo za poslední léta a jaké novinky nám současná pošta přináší?

Ani známka, ale ani rohlik už nestojí 30 haléřů. I na poště se zvyšují nejen ceny pro zákazníka, ale i firemní náklady. Pokud se na pobočce dříve nabíralo 3 000 zásilek denně, dnes už je to 30 000 zásilek. Pošta potřebuje ke své práci domy, lidi, veškeré vybavení, auta, do nich naftu a benzín...

Pošta všude a pro všechny

Hlubocká pošta má jedno velké přání: aby hlubocký zákazník z Hluboké neujížděl za poštovními službami do Budějovic. Měl by totiž vědět, že obslužen bude stejně kvalitně i v menším městě. Služby české pošty jsou rovnocenné jak na hlavních poštách, tak i na těch nejmenších pobočkách. S tím rozdílem, že na Hluboké nás čekají kratší fronty a větší trpělivost a pohoda při jednání na přepážce. Na naší poště je většinou podstatně volněji a děvčata za přepážkou se mohou klientovi náležitě věnovat.

Milé je i to, že dnes už na vás nikdo nehartusí, ať zabalíte balík, jak chcete, pryč jsou doby kárání, že balíčku chybí přesné rozměry a provázek. Dnes je mnoho možností zaslání a dámy za přepážkou pomůžou zvolit nejlepší variantu, co se týče rychlosti dodání, ceny a sledování zásilky. Existují balíky v režimu přísného sledování, obyčejná listovní zásilka nebo cenné psaní...

Na naší poště také zatím nemusíte stisknout tlačítko automatu a vyfasovat si ten správný lísteček, který vás přidělí k okénku. Tento systém totiž občas diskvalifikuje staršího člověka nebo cizince, kteří se mohou v systému trochu ztrácet. Zůstává domácí atmosféra, navíc ženy za přepážkou polovinu klientů znají osobně, a ostatní od vidění. S výjimkou turistů...

Proto je naše pošta pořád taková rodinná instituce, a jejich pět stálých zaměstnanců určitě také vy sami dobře znáte. Kromě děvčat za přepážkou je tady ještě vedoucí a administrátor, protože Hlubocká pošta má status vedoucí pošty pro okolní pošty. V její gesci jsou Mydlovary, Olešník, Pištín, Sedlec, Dříteň, Dívčice, Zliv, výdejní místo Purkarec. Zaměstnankyně v těchto pobočkách mají status vedoucí pošty, specialista na přepážce nebo poštovní doručovatel. I tyhle menší pošty mají otevřeno po celý den, s přestávkou na oběd. Pošty v hodně malých místech pak mají jednu pracovníci, která dopoledne otvírá v Pištině a odpoledne v Sedleci, a další den opačně. Aby klientela byla pokryta a vyhovělo se všem.

Balík

Je úplně lhostejné, jestli přinese balík nebo dopis na hlavní poštu ve velkoměstě, anebo na malinkatou poštu na venkově v Horní Dolní. Žádný strach, rychlost podání je stejná, protože ve stejný den se podané zásilky sváží z veškerých pošt, scházejí se v jednom místě, jsou roztríděny a odeslány na místa určení. Dorazí do cíle stejně rychle.

Je to proto, že balík dáme na poštu, a večer je spolu s ostatními odvezen na sběrný přepravní uzel (SPU) – tam se zásilky roztrídí, podle toho kam míří, a odvezou autem do DEPA. DEPO některé zásilky doručuje samo do městských lokalit a ty venkovské naloží na auta a přiveze třeba právě na poštu Hluboká. Doručovatelé už pak s ním doběhnou na správnou adresu.

Jsou i DEPA, kde je možné zásilky podat, to bývá služba pro větší smluvní dodavatele, a někde si tam můžete zásilky také vyzvednout.

Těžké poštovní kabely...

Pošta nemyslí jen na zákazníky, ale i na své zaměstnance. Množství odnášených zásilek se snaží rozdělovat, aby se pro zásilky mohli doručovatelé vrátit a doplnit. Obrázek poštáka s těžkou brašnou už trochu ustupuje do pozadí, protože hodně materiálu se rozváží auty, rajony jsou nastaveny tak, aby se dobře zvládly. Je třeba myslet i na vlastní zaměstnance, nejen na jejich službu pro lidi. Zdá se, že ženy opravdu hodně převažují. Na 20 žen jeden muž? Asi tak nějak.

Chytrá pošta

Jen si uvědomte, co všechno musí mít pracovníci za přepážkou v hlavě. Ve chvíli, kdy se zaučuje nový kolega, ukáže se, co všechno se musí naučit. Jen základní poštovní pravidla jsou natěsnaná do 13 tlustých knih. Veškerá odbavení dopisů, cenných psaní, složenek, pojišťovnictví, stavební a poštovní spořitelna má svá pravidla. Je nutné nejen zajistit správné vyplnění všech položek, zvládnout práci s počítačem, ale rozumět a umět poradit. Pošta vydává ověřené výstupy z několika informačních systémů veřejné správy, například z rejstříku trestů, katastru nemovitostí nebo si zde můžete ohlásit živnost či požádat o nové přístupové údaje k datové schránce. Ověřuje listiny a podpisy. A počítače a programy – to vše se postupem času zdokonaluje. Když si vezmete, že ženy z venkovských pošt, která léta vedly agendu psanou ručně, musely v 55 letech zvládnout počítačová školení a úplně změnit systém práce, snadno uvěříte, že na začátku školení sem tam kápla slzička a obavy byly veliké. Přesto všechno zvládly, programy se naučily a zkoušky udělaly.

Běžný člověk vůbec netuší, co poštácká děvčata všechno umí. Není to o tom, že se někde něco „jako“ naučíte a pak to se zákazníkem nějak zašudláte. Jsou zodpovědné zkoušky, týkající se například Czechpointu – Český podací ověřovací informační národní terminál, kde vás prozkouší jako u maturity. Vzdělávání, školení, technologie, vše se rychle mění, co platilo včera, neplatí dnes, vše jde hodně rychle kupředu. Pořád něco nového. Jestli jste člověk, který by rád profesi, kde nezakrní, dveře na poštu máte otevřené...

Kiosek

Pošta Hluboká loni zbudovala ve svých prostorách kiosky, kde se dá koupit jednak spousta poštovního materiálu, krabice, obálky, ale i listovní materiál, knížky, pastelky, pohlednice, reflexní vesty... Z pohledu zákazníka za hodně rozumné ceny. Pošta spolupracuje pouze s dodavateli certifikovaného zboží od ověřených firem, rozhodně neriskuje prodej podřadného zboží.

Kiosek nemá každá pošta, je to záležitost na poštách nová, dříve nevídaná. Na jihu Čech ho najdete na hlavní budějovické poště, v Trhových Svinech a na hlubocké poště. Jistě by se našly i atraktivnější lokality, přesto tam kiosky nemají. Záleží totiž na iniciativě pošty a povolení ředitelství.

Pošta prostě není už jenom o předávání poštovních zásilek a placení složenek.

Pošta se dnes zabývá i obchodem a zprostředkováním služeb, shrnuje nabídku, o které si je jista, že klientům vyhovuje. Díky své mnohaleté tradici si nemůže dovolit spolupracovat s aliančními partnery, jejichž produkty by nebyly kvalitní. Pošta spolupracuje s Poštovní spořitelnou, ta je divizí ČSOB. Výhody sjednávání např. různých druhů pojistek, stavebního spoření a podobných produktů v kamenné instituci je vždy lepší zárukou solidnosti, než sjednávání finančních produktů s makléři, kteří se vám ozvou telefonicky a sjednávají schůzky kdesi v terénu. Riziko, že při jakékoli nepříjemnosti už telefonní číslo na prodejce nebude

fungovat, je v dnešní době bohužel vysoké. Pošta naopak v celém rozsahu ručí za smlouvy sjednané ve svých prostorách a zaměstnanci pošty jsou vyškoleni natolik, aby varovali klienta před možností například úvěrové smyčky.

Pošta se nemůže blamovat žádnými skrytými poplatky, protože za přepážkou sedí pořád ti stejní pracovníci a pokud uspokojí zákazníky s posláním balíčku či dopisu a na rovinu řeknou, kolik to bude stát, nemohou mlžet ani při dalších úkonech. Máte zadarmo to a to a to, ale pokud budete chtít toto, tak tam už je poplatek a je takto vysoký. Hraje se férově, protože zákazník ví – prodala mi to tato pošta, tahle paní a jsou za to zodpovědní.

Všichni jsou vítáni

V bankovním světě je dnes obvyklé klienty odstrkovat spíše do virtuální internetové sféry. Vnímáme sdělení jasně: nechodte k nám osobně, jinak za výběr peněz, ba i za jejich vložení, na přepážce bank zaplatíte citelný poplatek. Bankovní účet zdarma je sice příjemně znějící heslo, kolik ale stojí takové zdarma, když při problému skutečně musíte navštívit pobočku, a zjistíte, že ta skvělá banka má v celé republice jen tři kamenné pobočky?

Na poště mají přístup naštěstí opačný, vítají všechny, kdo přijdou, takže tady pochodí i senior, který neovládá internetové bankovníctví. A konečně i na poštách postupně nasazují možnost bezhotovostní platby kartou, abyste s sebou nemuseli nosit více peněz, tuhle výhodu nabízí i pošta Hluboká. Můžete platit kartou jakékoli banky.

Klienti pošt jsou dnes hýčkáni možnostmi zákaznické karty, pokud ji máte, jste zavedeni v systému. Karta urychlí práci jak za přepážkou, tak zákazníkovi, nemusíme nic vyplňovat a poštovní tarify máme cenově zvýhodněné. Zákaznická karta bude mít časem daleko více výhod, pracuje se na jejich rozšiřování. A pokud je klient s nějakou službou nespokojen, měl by zavést s poštou diskuzi. Sdílet své přání nebo stížnost. Pošta jeho požadavek postupuje k projednání, takže i díky přáním klientů se leccos na poštách mění k lepšímu.

Poštácké čepice

Poštácké čepice už se nefasují. Dnes už jenom ty zimní. Ale zase mají poštáci hezké pohádky. A lidé si je někdy pletou s realitou. Třeba přinesou prázdnou nenadepsanou obálku a adresu vyplní jen na podací lístek. A myslí si, že pošták si přiloží dopis na čelo a hned vycítí, kam ho má odnést. Občas se stane, že je na obálce jméno dotyčného a místo adresy: má zelená vrata. A dopis dojde. Pokud je to na vsi...

Přátelská pošta

Minulé léto navštívil generální ředitel České pošty právě pobočku na Hluboké. Naše pošta byla totiž zařazena do projektu Přátelská pošta. Získání nálepky Přátelská pošta není zadarmo, je to opět o dalším se otevření klientovi: nejen úsměv a pracovní pohotovost, ale prostředí, kde se zákazník může dobře orientovat, dokonalá proškolenost zaměstnanců, dostupnost... vše je o osobním přístupu k lidem a nabídce. V regionu je 25 přátelských pošt, deset z nich bylo vyhodnoceno jako velmi příjemné a Hluboká je mezi nimi, takže získá další oceňující certifikát. Hlubocká pošta se prostě snaží otevřít se klientům natolik, aby zákazníci přilákali a neklamali.

Doby, kdy se na poštách vše vypisovalo ručně, jsou dávno pryč. Doba pokročila, dnes už interní poštovní programy unesou veškeré internetové propojení, on-line propojení s bankami, možnost pokrytí veškeré poptávky. Vaši poslanou zásilku sledujete on-line, nebo pomocí sms či e-mailu. Dozvíte se v minutě předání, že váš balíček nebo dopis doputoval do těch správných rukou.

Státní služba

Dříve velmi vážené povolání poštmistru už dnes není doceněno jako za starých časů. Ale ubylo i vážených učitelů, profesorů, úředníků. Ubylo

i mužů přímo na poštách, zato je většinou najdete za volanty dodávek rozvázejících zásilky. Pošta umí předávat i nadrozměrné náklady, pračku, ledničku, a tam je mužské síly třeba.

Doručovatelky, které přicházejí až k nám domů, pomáhají mnohdy i mimo svoji profesi. Zvláště na menších místech jsou vnímány jako „holky od vedle“, hodné sousedky, co umí poradit, vědí, co a jak, anebo aspoň vědí, kde se zeptat. Bankovní úřednice vám nepomůže s nákupem, ani nevyzvedne léky v lékárně, ale poštačka mnohdy díky své ochotě a tomu, že vás zná, ano. I když je to proti předpisům.

A jsou doručovatelky, které si přejí, aby takhle lidská pošta zůstávala. Necítí podobné služby jako ponižující. Vždyť kolikrát je to právě pošták, kdo si všimne, že s opuštěným starým člověkem není všechno v pořádku. Pořád je za těmito službami živý človíček, žádný automat.

Otevírací doba

Pošta Hluboká je **otevřena denně od 8 do 18 hodin ve všední den, a v sobotu do 10 hodin.**

Zkušenost v Jihočeském kraji říká, že co se týče ztracených nebo zničených zásilek, není jejich procento příliš vysoké. Je to vždycky o lidech. Chybu občas udělá každý, i stroj.

Nejnáročnější dny (i noci) poště přinášejí určitě Vánoce a Ježíšek. Veselé i rozčilující vánoční příhody se samozřejmě dějí, někdy jsou zákazníci opravdu hodně netrpěliví. Ale nejlepší odměna pro všechny poštovní skřítky je, když jsou vánoční sklady na poštách úplně prázdné a veškeré balíčky rozneseny. Pak si teprve všichni mohou užít Štědrý večer.

Hezčí pošta

Na naší poště se chystá změna designu přepážek, aby více lahodily oku. Příští rok se budou měnit vnitřní dveře zádveří, praktické samočinně se otevírající skleněná vstupní křídla už pošta má. I upravená uniforma, halenky, to vše tvoří celkovou kulturu, dnes už je k dispozici i stejná dámská obuv s plnou špičkou. I když nožky dámského osazenstva naší pošty většinou za přepážkou nevidíme, důležité jsou, hlavně pro zdravý a bezpečný pohyb. Děvčata za přepážkami mají na halence placku s logem přátelské pošty. V práci je totiž každá profesionálka, i když ji doma zlobí manžel nebo děti, zákazník za to nemůže a má právo na slušnou obsluhu.

A že to někdy psychologicky náročné opravdu je...

Vybalancovat různé situace je těžké, lidé, co se potřebují 2 x denně pohádat, mají poštu docela na ráně. Děvčata, musíte to ustát, radí vedoucí pošty, ať je ta situace rychle vyřešena a pak si odběhnete, a zadupejte třeba na dveře! Protože klient, když vidí, že už se vám třepe brada, ještě víc přitvrdí. Někdy jsou lidi opravdu zlí.

Nechtěli byste to urychlit? Já chvátám a vy si povídáte, pokřikují. Nepovídáme, my odbavujeme klienta – vysvětlujeme a mluvíme vlídně. Stanou se věci, že jen koukáte. Starší elegantní dámy se poperou u přepážky o místo. Příhody by vydaly na pěkně zajímavé poštácké povídky. To by byl bestseller!

Až příště půjdete s dopisem nebo balíčkem na poštu, pamatujte, že za přepážkami na naší poště se na vás přátelsky usmívají: Bohunka, Ilonka, Radka, Alenka, Petra a vedoucí pošty Martina.

A možná, bychom i my, zákazníci České pošty, mohli začít soutěžit v soutěži přátelský klient. Co vy na to?

Omluva: Omlouvám se, že jsem v minulém čísle v článku o hlubocké poště a prvních třech místních poštmistrech paní Dianě Šmajclové, která pro článek připravila informace z archivních podkladů, omylem připsala titul Mgr.

Alena Mitter

Trendy firemního vzdělávání – už popáté

• Nabídka pro všechny podnikatele, kteří chtějí udělat skok ve svém vzdělávání – to je nabídka další konference Trendy firemního vzdělávání třetího tisíciletí. Už popáté ji chystá Michaela Krausová se svým týmem Vzdělávacího centra jazz-com, s. r. o. Na Hluboké se bude konat 19. května 2017.

M. Krausová s profesorem Zeleným foto: Archiv M. Krausová

První impuls pro pořádání konference byl, že jsem chtěla nabídnout firmám společné téma a přimět je ke společné diskuzi?

Pro přednášející jsem pro první ročník oslovila nejen HR manažery, ale jako sáhla jsem i po vyšším školství EF Jihočeské Univerzity. Tehdy v začátcích seděli jednatele firem v publiku. Dnes už jsou mezi přednášejícími. Myšlenka vzdělávání ve firmách neoslovuje jen úzkou skupinku lidí. Určitě je to problém, který chápou všichni, kdo stojí ve vedení firem. Nezaměstnanost v Čechách je dnes na velmi nízké úrovni a sehnat vzdělaného zaměstnance na jakoukoli pozici je složité. Ať už na místo dělnické nebo manažerské. My nejsme Čína, která je připravena cokoli montovat a má k dispozici zástupy dělníků. Přece je podstatně lepší, pokud máme vzdělané, kvalitní lidi a vyrábíme a prodáváme kvalitnější věci, nemusíme je nahrazovat množstvím... Můžeme produkovat vlastní myšlenky a vlastní technologie. Češi mají ve světě dobrý zvuk. Mluví se o nás jako o lidech, kteří mají spoustu nápadů a dobře se umí uplatnit nejen doma, ale v celém světě. Jsme hodně dobří – na to, kolik nás je, a jaké historické podmínky jsme v naší zemi měli a máme.

Takže naše myšlenka pro pořádání konference zůstává pořád stejná – zajímáme se o nové trendy firemního vzdělávání ve III. tisíciletí. Daří se nám oslovovat špičky firem, protože na nich záleží, ti rozhodují o tom, na čem a s kým budou ve firmě pracovat. Jestli podpoří jen výrobu, anebo růst a vyvíjení nových technologií.

Nejvíc asi přitáhnou zajímavá jména přednášejících. Kdo přijede letos?

Získáváme zajímavé a hlavně kvalitní přednášející, a jsme za to rádi. Účastníci konference se setkají na pouhých jeden a půl dne, ale je to setkání koncentrované. Někteří přijíždějí o den dřív, protože z velké dálky – takže už mají k dobrou večer před setkáním. Všichni vítají, že se konference koná na Hluboké, líbí se jim tady, setkání má další aspekt možnosti projít si krásná místa na Hluboké, která uklidňují, inspirují, potěší.

Větší intenzita setkání pak inspiruje účastníky k chuti poznat se s dalšími lidmi podobných zájmů a zkušeností, chtějí si sdělovat myšlenky, vnímat reakce na své zkušenosti.

Nechci, aby se účastníci jen dozvěděli „recept“ na něco, co mají dělat, a jak vést firmu. Jsem ráda, když mají možnost si přebrat nějaké myšlenky, dozvědět se, jak je realizovat a proč. Aby přednášející i účastníci sami sobě každý něco přinesli a něco si odnesli. Nachystána je i blokovaná diskuze přednášejících, kterou moderuji, aby měla ten správný spád.

Mám velkou radost, že znovu přijede Václav Novák. Loni uchlítil všechny účastníky. Je to člověk, který umí skvěle působit jako krizový manažer, a má za sebou úspěšné restrukturalizace několika problémových společností v ČR.

Zachraňoval například jeden z největších hutnicko-strojírenských holdingů v ČR – Vítkovice, a.s. s 12 tisíci zaměstnanci, anebo nedávno pražské Aerolinky...

Společně s ním jsme vybrali a poprosili o účast pana profesora Ing. Milana Zeleného, Ph.D. Česko – americký ekonom, emeritní profesor ekonomie, působící na Fordham University v New Yorku, ale také na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Je jedním z nejcitovanějších českých ekonomů. Jeho populární knihy v češtině jsou např. Cesty k úspěchu a Neučte se z vlastních chyb.

Díky němu najdete nový pohled na to, co se tady děje, protože přednáší v Americe i v Čechách, vidí věci z nadhledu, radí firmám abych ty správné kroky udělaly rychleji, vyvarovaly se chyb. Báječné spojení praxe a teorie.

A tihle vyhlášení odborníci se o své zkušenosti podělí rádi? Nenechávají si svá tajemství úspěchu raději pro sebe?

Naopak. Velmi rádi. Už po té první konferenci jsem to cítila dost výrazně. Řekla bych, že naši přednášející rádi předávají své myšlenky, a ti, co je předávají neradi, na naši konferenci zřejmě neprijíždějí. Pokud jste totiž autorem nějaké myšlenky, ti, kteří vás jenom kopírují, pořád neví to podstatné: totiž proč děláte určité kroky.

Všichni jsou na konferenci osobně zvaní, propojení účastníků je velmi úzké. A s tím vším je spojena i zcela specifická atmosféra. Ono těch kvalitních lidí, co si mají v téhle profesi co říct, není moc. Velmi rádi se potkají a mají si hodně co říct:

Vyvíjejte se, hledejte novou techniku, protože jinak to nebude, a berte nové vzdělávání a změny stylu jako pravidlo, které prostě funguje a jen změnami je možné pokračovat dál...

A máte mezi přednášejícími i šikovné ženy?

Máme. Představení praxe nové ředitelky a manažerky firmy SIKO. Bude prezentovat své zkušenosti přerodu firmy předávané původní majitelkou svým synům. Právě tam nyní dochází pod vedením nové osoby – a to ženy – trochu ke změně stylu, firemní kultury, přehodnocení toho, co se povedlo a co je třeba vylepšit.

A poslední přednášející? To bude překvapení!

Takže zajímavé osobnosti na konferenci byly a opět budou. Každý ročník je jiný, ale vždycky jsou tu lidé přímo z praxe. A už dnes přemýšlím o tom, jak se vše bude vyvíjet dál. Myšlenka pořádání konference má své opodstatnění, důkazem je, že k nám přijíždějí takto významní odborníci.

Těšíme se na nové setkání, jsme vděční i čestným hostům za jejich účast, děkujeme za přízeň i starostovi města a senátorovi Tomáši Jirsovi. Konference se koná pod záštitou města Hluboká, a to je pro nás zavazující. Jsme rádi, že ji můžeme pořádát na jihu Čech, což není pro tyto aktivity zcela obvyklé. Ale ne všechny dobré akce se přece musí odehrávat jenom v Praze.

**Hledáme partnera či provozovatele
zavedeného
obchůdku se zdravou výživou
v Hluboké nad Vltavou.**

Pro bližší informace volejte: 731 628 796

Žák SOŠE, COP zvítězil v 1. celorepublikové středoškolské soutěži ČR v kybernetické bezpečnosti

Absolventi SOŠE, COP budou jistě dobrými odborníky. Svědčí o tom i fakt, že Martin Němeček, žák druhého ročníku oboru informační technologie, získal první místo v okresním kole 1. celorepublikové středoškolské soutěže ČR v kybernetické bezpečnosti. Hlavními odbornými garanty této soutěže jsou Národní bezpečnostní úřad ČR a Národní centrum kybernetické bezpečnosti. Soutěže se zúčastnilo celkem 866 žáků ze 162 škol z celé České republiky.

Martinu Němečkovi přijel předat diplom a cenu za 1. místo zástupce Pracovní skupiny kybernetické bezpečnosti AFCEA, která je výkonným garantem kybernetické soutěže. Při této příležitosti proběhla i přednáška o kybernetické bezpečnosti pro žáky IT2, vedená ředitelem odboru kybernetické bezpečnosti Národního bezpečnostního úřadu ČR p. Tůmou. Martinovi blahopřejeme k jeho úspěchu a přejeme mu hodně úspěchů ve druhém kole soutěže, které proběhne v březnu 2017.

foto: archiv školy

Projekt Edison

V týdnu od 20. – 24. 2. se na naší základní škole konal již potřetí mezinárodní týden – Edison week. Tento projekt zaštiťuje studentská organizace AIESEC. Tentokrát k nám přijelo šest stážistů z různých konců světa (Brazílie, Argentina, Turecko, Jordánsko, Malajsie a Indonésie).

Stážisté byli ubytováni v rodinách a každý den docházeli do naší školy prezentovat dětem na druhém stupni svou zemi, kulturu, kuchyni

a mnoho dalších zajímavostí. Po škole měli cizinci zajištěný odpolední program, kterého se účastnili i ostatní žáci školy – společnou procházku po Hluboké, návštěvu zámku, laser game nebo bowling.

Jejich pobyt ve škole byl zakončen akcí, která nese název Global village. Děti mohly ochutnat tradiční jídlo a pít z různých zemí, např. pravou tureckou kávu, brazilské brigadeiro nebo jordánský hummus. Mohly si také vyzkoušet tradiční obleky a kroje. Cílem projektu je spojovat kultury z celého světa. Děti jsou z projektu nadšené a celý týden si moc užily.

Hrátky s batolátky

Scházíme se každý čtvrtek od 9:30h v budově sokolovny, zadní vchod. Děti si buď pohrají v malé herně s kobercem, nebo se vyřádí v tělocvičně. V kolektivu s dalšími dětmi se tak postupně naučí vzájemné toleranci.

Kontakt:

Jana Mincu tel.: 731 419 884,

Hana Machartová tel.: 776 702 448

<http://www.mc-hlubokanadvltavou.estranky.cz>

Jak se hrají kuličky

Kdybychom si koupili pytlík kuliček, počkali, až trochu rozmrzne zem, otočili si dvakrát na patě a udělali si pěkný důlek... možná bychom přivolali jaro! Pokud si chcete kuličkový sport vyzkoušet, pravděpodobně vám postačí tento výtah nejdůležitějších pravidel.

Sedm jednoduchých kroků, jak hrát kuličky

1. Hrají vždy 2 hráči proti sobě. Kuličky mají barevně odlišeny. Cílem hry je dostat jako první všechny kuličky své barvy do důlku.
2. Nejdřív každý hodí jednu kuličku od čáry hodu k důlku (rozhoz k důlku). Kdo je blíž, rozhodne, kdo začne v první hře.
3. První hází všechny své kuličky (po jedné nebo i více najednou) z čáry hodu k důlku a snaží se jej zasáhnout. Pak udělá to samé jeho soupeř.
4. V další části hry se pokračuje cvrknáním. Každý cvrkná jen do svých kuliček, hráči se střídají po jednom cvrknutí bez ohledu na to, jestli kulička skončila v důlku.
5. Správný cvrknutí je definován jako pohyb pouze jednoho prstu, přičemž se smíte dotknout jen své (jedné) kuličky. Ta pak může zasáhnout jakoukoliv jinou, i soupeřovu.
6. Kdo má první všechny své kuličky v důlku, vyhrává hru. Zápas se většinou hraje na 2 - 3 vítězné hry.
7. Čára hodu je vzdálena 7,5 m od důlku, důlek má průměr 7,5 - 11 cm.

Kuličky spadají do kategorie sportů, ve kterých vítězí psychicky silnější jedinci a fyzická kondice není tolik podstatná, hráči neodcházejí ve 30 letech do "sportovního důchodu", ale naopak mají to nejlepší před sebou.

Od roku 1999 se v ČR hrají kuličky na sportovní úrovni. V srpnu tohoto roku byl založen Český kuličkový svaz, v září se uskutečnil první turnaj.

Pravidla povolují kuličky z jakéhokoliv nekovového materiálu o průměru max. 16,5 mm. V praxi téměř všichni hráči používají skleněné kuličky, s hliněnkami se setkáme jen zřídka. Vzhledem k jejich nízké hmotnosti nedrží tak dobře směr jako skleněné kuličky.

Historie kuliček

Napadlo vás někdy, že kuličky patří mezi nejstarší (ne-li úplně nejstarší) sporty vůbec?

Nejstarší zmínky o kuličkách

Kuličky skutečně patří mezi nejstarší sporty v historii lidstva. Potvrzují to archeologické nálezy – například ve starověkém Egyptě byly v hrobkách nalezeny kuličky vyrobené z oblázků. Stejně nálezy byly zaznamenány v aztéckých pyramidách či na pohřebištích původních obyvatel severní Ameriky, které se datují do roku 100 před n. l. Nejstarší nalezená kulička pochází z Egypta a datuje se do roku 3000 let před n. l. Britské Marble Museum má ve svých sbírkách kuličky z Kréty, které pochází z období mezi 2000 - 1700 let před n. l.

V dobách starověku se kuličky těšily největší oblibě na území Římské říše. Kuličky svého času hrávali i Caesar či Romulus Augustus. V Německu zaznamenala tato hra velký rozmach kolem roku 1500. V dobách, kdy ještě nebyly asfaltové silnice, herní vášeň obyvatel Norimberku došla tak daleko, že roku 1503 místní koncil musel vydat nařízení, prikazující hrát pouze mimo město.

V Anglii se staly kuličky populárními v době vlády Elizabety I (1533 - 1603). Říká se, že tehdy 2 muži bojovali o přízeň jedné ženy. Po mnoha různých kláních o vítězi rozhodla právě hra v kuličky. Možná že právě díky těmto mužům se od roku 1588 až do dnes pořádají v Tinsley Green turnaje týmů ve hře Ringer. Tato tradice nakonec přerostla až v teamové mistrovství světa v této hře. Turnaje pořádané v Tinsley Green jsou nyní nejstarší pravidelně pořádanou sportovní akcí ve Velké Británii.

Kuličky si našly i své sběratele. V tomto směru se těší největšímu zájmu ve Spojených státech, kde existuje mnoho sběratelských klubů. Některé ručně vyráběné kuličky se prodávají v řádech stovek dolarů za kus.

Výroba kuliček

Dříve se hrávalo s kuličkami vyrobenými nejčastěji z oblázků, jílů, kostí či mramoru. Právě mramor dal pravděpodobně kuličkám jejich název v angličtině (marble = anglicky mramor, marbles = anglicky kuličky). V novodobější historii se setkáme spíše se skleněnými kuličkami. Někteří historici tvrdí, že jako první se začaly vyrábět v Benátkách. Většina jich však připisuje prvenství továrně z německého městečka Lauscha založené roku 1590 Christoffem Müllerem a Hansem Greinerem.

Okolo roku 1846 německý sklář z této továrny Elias Johann Christoph Simon Carl Greiner vynalezl speciální kuličkové nůžky, díky nimž se výroba skleněných kuliček značně zjednodušila. V roce 1902 Martin F. Christensen, původem Dán, který roku 1867 emigroval do Spojených států, sestavil revoluční stroj na výrobu skleněných kuliček. Zatímco dříve se kuličky vyráběly manuálně, strojová výroba umožnila vyrábět kuličky opět ještě rychleji s nižšími náklady. 24. října 1905 si dokonce nechal tento stroj patentovat. Až do roku 1917 byla jeho firma schopna vyrábět až milion kuliček měsíčně. V prosinci roku 1917 bohužel musel ukončit svou činnost kvůli mnoha studeným zimám, které způsobily vyčerpání ložiska zemního plynu. Firma již nebyla nikdy znovu otevřena.

Největším současným výrobcem kuliček je firma Vacor z Mexika. Ve svých začátcích sice vyráběla hliněné kuličky, ale od roku 1934 přešla na výrobu skleněnek. Dnes vyrábí až 12 milionů kuliček denně a vyváží je do 40 států světa. U nás patří jejich kuličky mezi profesionálními hráči k nejoblíbenějším.

Kuličky v literatuře a umění

První kniha o kuličkách vyšla roku 1815 v Anglii. Pojednává mimo jiné i o tom, že kuličky byly v této době vyráběny i v Číně. Peter Brueghel namaloval roku 1560 obraz znázorňující hru v kuličky. Následovali je i další – např. roku 1632 Jacob von der Heyden svou rytinou či o 2 roky později malíř Hermann Saftleven. Kuličky se objevují i v jedné Shakespearově hře.

Novodobá historie kuliček ve světě

V Anglii a USA se těší oblibě hra Ringer. Hráči se v ní snaží velkou kuličkou vycvrknávat menší kuličky ven z kruhu. Již zmiňovaný turnaj v Tinsley Green se stal v 20. století mistrovstvím světa v této teamové hře. Ve Spojených státech se tato hra prosadila na individuální úrovni. Každoročně se zde koná Mason Cup, asi nejprestižnější kuličkový turnaj v USA. Již od roku 1922 se ve městě Wildwood v New Jersey pořádá National Marbles Tournament, kde soutěží pouze děti.

V kontinentální Evropě vždy byla populárnější hra do důlku. S různými pravidly, avšak v porovnání s Ringer s mnohem podobnějšími těm našim, se již desítky let hraje v Nizozemí a Německu.

7. 1. 2002 vznikl národní kuličkový svaz i na Slovensku – Slovenský zväz hráčov guliček. Hraje se zde podle pravidel, jak je známe z našich turnajů.

Novodobá historie kuliček v ČR

Novodobá historie kuliček se začíná psát na podzim roku 1998. Tehdy byla uspořádána série 4 turnajů, které se hrály podle pravidel, jak je známe dnes. O rok později, v srpnu 1999, byl založen Český kuličkový svaz. Vznikl o několik týdnů dříve, než Německý kuličkový svaz (Deutsches Marmelrat) a tak i přesto, že v Německu se hrají turnaje mnohem déle než u nás, drží Česká republika v tomto směru prvenství. Ze začátku se hrálo pouze v místě založení Českého kuličkového svazu – na hřišti v Kralupech nad Vltavou. Rozšíření tohoto sportu však na sebe nenechalo dlouho čekat. Časem v termínové listině přibývaly turnaje i v jiných městech středních Čech a později i v dalších krajích. Kuličky se tak postupně staly celorepublikovým sportem.

V roce 2002 se v České republice uskutečnil první mezinárodní turnaj Czech Open. V následujících letech se uskutečnily ještě 2 ročníky. Na ně navázalo další prvenství Českého kuličkového svazu na mezinárodním poli – uspořádání historicky 1. mistrovství světa v individuální hře. Zatímco mistrovství světa v kolektivní hře Ringer se pořádá desítky let, individuální hra na svůj vrcholný šampionát zatím čekala.

<http://www.kulicky.com>

Řetěz naděje

ŘETĚZ NADĚJE je projekt, který propojí různé drobné charitativní aktivity jednotlivců i jiných subjektů v silný řetěz, který dá hendikepovaným novou naději.

V období od prosince 2016 do května 2017 se ŘETĚZ NADĚJE snaží získat finanční prostředky k nákupu životně důležitého Kapnometru pro chlapce Ondřeje a Antonína.

Do této chvíle získaná
ČÁSTKA CELKEM: 284 434 Kč

ŘETĚZ NADĚJE hledá své další články, kterým se můžete stát i vy. Možností je přímý finanční dar spolku Hope 4 You z.s., či zajištění vlastního projektu nebo sbírky na podporu Řetězu naděje. Za jakoukoliv vaši vlastní iniciativu budeme velmi vděční.

Hope 4 you z.s.
Masarykova 57, 373 41 Hluboká nad Vltavou
číslo účtu: 277798035/0300

Rozhovor s babičkou obou chlapců přineseme v příštím čísle

CHARITATIVNÍ BAZAR

kabelky, klobouky a další doplňky

15. 4. 2017

10:00 - 17:00, náměstí Hluboká nad Vltavou

PROSÍM POŠLETE DÁL VAŠI POUŽITOU MÓDU

Módní doplňky je možno do konce března doručit do Infocentra Hluboká, nebo do Centra volného času Poškolák v budově ZŠ Hluboká nad Vltavou. Výtěžek z prodeje bude věnován na nákup kapnometru pro Antonína a Ondřeje.

pořádá ing. Jitka Bezděčková, tel.: 387 965 153

Charitativní sběrné kontejnery na oděvy a textil

Město Hluboká nad Vltavou ve spolupráci s Českým červeným křížem již několik let zajišťuje pro občany sběr použitých oděvů a textilu pomocí sběrných kontejnerů na textil. Kontejnery na sběr textilu jsou červené barvy a jsou označené logem Českého červeného kříže.

V rámci ČR bylo v roce 2016 sesbíráno více jak 6200 tun použitých oděvů a textilu. Město Hluboká nad Vltavou z tohoto množství přispělo cca 11 tun. Na charitativní účely bylo neziskovým organizacím předáno více jak 100 tun vytríděných oděvů a textilu dle jejich požadavků. Zbýlý textil se zpracovává, a to zejména na výrobu čistících hadrů, dále pak na výrobu geotextilií, izolací a k opětovné výrobě oděvů.

U použitých oděvů a textilu, určených pro charitativní účely, je velmi důležitá jejich čistota. Proto bychom chtěli požádat občany – chcete-li přispět, odkládejte do těchto speciálních kontejnerů použité oděvy a nepotřebný textil zabalený do igelitových tašek nebo pytlů. S oděvy a textilem je totiž ručně manipulováno a navíc volný textil se může znehodnotit.

Do kontejnerů patří veškeré nepotřebné oděvy a ošacení, ložní prádlo, záclony, bytové textilie, ručníky, ubrusy a párovaná nositelná obuv. Do těchto kontejnerů naopak nepatří výrazně znečištěné nebo mokré oděvy a textil, koberce, matrace, molitan, stany, spací pytle, netextilní materiály apod. Je třeba si uvědomit, že s tímto materiálem bude při zpracování ručně manipulováno.

Kontejnery na oděvy a textil jsou ve městě Hluboká nad Vltavou umístěny na těchto stanovištích: Smetanova; Vltavská, sběrný dvůr; Mánesova; Fügnerova. Nově bude umístěn v ulici Jiráskova

Pískovna Hluboká nad Vltavou

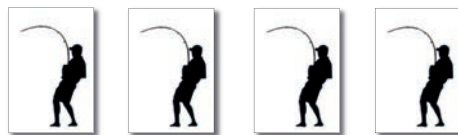
3 ha klidného rybolovu pod zámkem

Prodej povolenek MO Hluboká nad Vltavou

Bližší informace: <http://mo-hluboka.wz.cz/>

piskovna.hluboka@email.cz

tel. 603 329 881 , 779 990 153

Zvýhodněné ceny pro členy

MO Hluboká nad Vltavou

Bohatě zarybněný revír

(kapr, štika, candát, sumec, amur, bílá ryba...)

Omezený počet povolenek a poloha

mimo rušné komunikace zajišťují klidný lov!

Sezónu 2017 zahajujeme už 14.4.2017.

Přijďte si ulovit velikonočního kapra.

Lyžování

Sedím a koukám na zeď, kde na starém polystyrénu je připíchnutý odznak „Lyžař ČSSR“ a mám za to, že moje poslední vzpomínka na všelijaké hlubocké sporty bude věnována lyžování. Odznak Lyžař ČSSR jsem si kdysi vydobyl, i když na výkonu samotném zase až tolik nezáleželo. Ale postupně.

Srovnávat lyžování z dob mých klukovských let, a to současně, to spíše vypadá na čtení o lovcích mamutů. Dnes, když se někdo zabývá, byť jen amatérsky, lyžováním, jsou pro něj nutností kvalitní lyže s umělou skluznicí, pevnými hranami a bezpečnostním vázáním. Samozřejmostí jsou speciální lyžařské boty, které tehdy samozřejmostí vůbec nebyly a pokud byly, tak vypadaly úplně jinak. Krom toho je potřeba auto, peníze a čas, aby se dotyčný o víkendech dopravil někam, kde své nádobíčko náležitě využije. Hledat se současným vybavením lyžařské vyžití (mám na mysli sjezdové lyžování, ne běžky) na přírodních svazích kolem Hluboké, to je jako jít k jezu rýžovat z Vltavy zlato. Záměrně teď nehovořím o běžkaření, které sice tehdy existovalo, ale my kluci jsme s ním prakticky do styku nepřišli. Zato jsme na skrovné sněhové pokrývce sjezdovali, až třísky litaly.

Metrové lyže stály stovku, lyže metr dvacet dlouhé sto dvacet korun. Málokdo měl nové, někdo měl po tátovi, někdo po dědovi, bylo to jedno. Byly to dřeváky s dřevěnou skluznicí a bez kovových hran, které se sice záhy objevily, ale v našich začátcích neexistovaly. Když jsme odrostli dětskému vázání na řemínky, koupili jsme si relativně levné jediné vázání, co bylo, lankový Kandahár. Mělo plechovou špičku a před ní na lyži upevnění napínák, do kterého se dala přední část lanka a zadní se zahákla za žlábek v patě lyžařské boty. Hovořím-li o lyžařské botě, musím říci, že speciální lyžáky měl jen málokdo. Vyráběly se kožené univerzály s hranatou podrážkou na špici, aby šly zaháknout do vázání a na patě měly žlábek pro lanko. Kůže byla vynikající a rozhodně nebyla tehdy tak vzácná a drahá jako nyní. Na stranách lyží pod botami byla ještě dvojice háčků, kterými se lanko napínalo a připevnilo botu více nebo méně k lyži. Po nějakém bezpečnostním vyhazováku ani památka. Každý musel zvážít do čeho se pustí, protože jak došlo k pořádnému bouráku, povolila buď lyže nebo noha. Přesto jsme to přežili bez invalidního důchodu. Byly ale i speciální gumové lyžáky se železnou hranatou šíčkou, které stály 220,- korun, a které pozvolna vytlačily kožené univerzály.

Jakmile napadl sníh, vyrojili jsme se do svažitých ulic a proháněli sánky. Jezdit na saních po ulicích se sice nesmělo, pochopitelně, ale na druhé straně to bylo normální, takže než ulici někdo posypal, byla naše. Potom jsme obuli lyže a vyrazili do okolního terénu. Terény v záměckém parku byly příliš krátké, a tak jsme hledali ve vzdálenějším okolí. Jezdili jsme na Holáku (Holém vrchu), ale nejlepší terény byly na svazích od Staré obory mezi Janečkem a cihelnou. Nevýhodou byly stromy, protože málokdy napadlo dost sněhu i do lesa, ale jezdili jsme tu. S mazáním jsme to měli jednoduché. Někdo si našetřil šestnáct korun a koupil si smradlavou sadu lyžařských vosků SKIVO 4, která obsahovala vosk na vodnatý sníh, zmrzlý sníh, na prašan a vosk turistický. Tak jsme častěji mazali lyže obyčejnou svíčkou. Pak jsme mamince lohli žehličku a skluznici jsme přezehlili jako praví alpinisté. Dramatické chvíle ovšem nastaly, když maminka vzala žehličku a v dobré víře, že je čistá, jala se žehlit prostěradla nebo cejchy. On ten vosk nešel z těch cejch dolů a fleky tam zůstaly navěky. Jó, bejvala tehdy sranda.

Měli jsme dokonce i dobrou sjezdovku, která vedla shora od plotu obory k malinkatému rybníčku, zvanému Nadýmáček. Byla to úvozová cesta dlouhá asi půl kilometru, nedalo se tu sice předjíždět, ale frčelo to dobře. Jednou jsme o té cestě vyprávěli mému otci, ten nás chvíli poslouchal a pak najednou povídá:

„Ha. Tam nedaleko je perfektní sjezdovka, tam jsme za mějch mladejch let jezdili, a kdo chcete, přijďte sem zejtra v deset, já vás tam vezmu.“

Kluci byli nadšení, protože se málokdy stalo, že by někdo z dospělých měl zájem zúčastnit se našich pochybných akcí. Mně bylo divný, kde že by to asi tak mohlo být, protože jsem tam sám často chodíval a hledal terény a zrovna mezi Janečkem a cihelnou jsem to měl slušně obšlápnutý. Ale nic jsem neříkal a vyrazili jsme. Sněhu bylo relativně dost, ale ne tolik, aby eliminoval všechny záludnosti terénu. Ukázali jsme otci naši dráhu u Nadýmáčku. Zjevně se mu líbila, dvakrát ji sjel a pak pravil:

„Jo, tak tohle jste vymysleli setsakramentsky dobře. Ale teď pojdte, nadešel čas, aby vám ukázal něco pořádného. Jdeme!“

A tak jsme šli. Dvakrát nebo třikrát otec zahlásil, abychom zastavili, že tam asi jsme. Pak kázal, abychom čekali a rozjel se dolů. Záhy se ale vracel s tím, že tady to sice nejní, ale brzy už tam budem. Po jednom takovém jeho výletu do lesa mi hoši potajmu ukazovali na jeho záda. Inu, měl je sedřená o nějaký strom, šmouhy od mechu a v bundě zapíchlý kus větve.

„Ty jsi si namlátíl a viš prd, kde jsme.“ řekl jsem drze, aby to všichni slyšeli.

„Jó, tohle, to nic, to jsem se jen drbal mezi lopatkama vo strom. A vim dobře, kde jsme!“ sdělil otec pohotově a získal tím opět důvěru všech kluků, moji ale ne. Už jsem tušil, kde to špatně dopadne. A taky jo.

Pojednou se zastavil, chvíli zíral na pěšinku vedoucí kamsi dolů do bílého šera a zařval:

„Tady to je! Počkejte, až zavolám!“

Rázně se několikrát odpíchl, odrazil lyžema a zmizel kamsi dolů. Čekali jsme na signál, nic. Pak někdo řekl, že jedeme taky a jeli jsme. Bylo vidět, jak za to hoši berou a sklápí se do sjezdového vejce, aby se před otcem předvedli, já jsem jel poslední. Chvilí to šlo, pak cesta nabrala spád, byla strmá, úzká, dole jsem slyšel křik, ale nedalo se dělat nic, než jet rovně dolů, nebo se rozbit o stromy. Pak se les prosvětlil a přímo přede mnou ležel T. a úpěnlivě volal:

„Tudydle néé, tudydle nééé!“

Ale bylo pozdě. Dělat jsem nemohl nic. Trochu jsem se stočil, abych ho nenabral špičkama, sklouzl jsem po jeho lyžích a pak chvíli nevím nic. Probral jsem se na zemi, bez čepice a v ksichtě mě studil sníh. Byl jsem živý, i když ne moc. Zezdola ale běžel ke mně P. a křičel:

„Pocem honem pocem honem! Starej je v poli a je nějaký divnej!“

Běžel jsem k otci, kterej klečel uprostřed oranice a byl opravdu divnej. Naštěstí jenom proto, že mu uletěly brejle a on divoce hmatal kolem sebe a hledal je. Byla to katastrofa. Bráchové P. a M. byli celí, A. chytil strom, bunda se mu zachytila za suk a byla vejpl, T. měl sice neporušený tepláky, ale pod nima sedřený kolena i holeně, J. zlomil obě hůlky a nařikal na záda. Já měl odřený čelo a hrču nad nosem, jedna lyže byla vejpl. Otec měl lyže celý, ale hliníkový hůlky rozvalchoval do roztodivných tvarů, takže vůbec nevypadaly jako hůlky. Naštěstí jsme ale byli při smyslech a na nohou. Když jsem viděl tu spoušť, řekl jsem otci vyčítavě:

„Tos nemoh'zavolat, abysme nejezdili?“

On se na nás provinile podíval a odpověděl:

„Cožpak jsem moh', když jsem ztratil brejle?“

A teď k oficiálnímu lyžování. Začalo to tím, že jsme každý pátek večer chodili do Sokola. Tam nás většinou cvičili pánové Štěpánek nebo Charvát a díky nim jsme se naučili skákat přes kozu, koně, odbočky, skrčky, letky přes stůl a spoustu dalších věcí. Také se tam hrál fotbal a basket. Oficiálně to nejspíš Sokol nebyl, protože ten v těch letech nemohl existovat, ale ve skutečnosti to nic jiného nebylo. Myslím, že se to jmenovalo ZRTV (Základní rekreační tělesná výchova) a nejspíš to fungovalo pod Tatranem Hluboká. Naši vedoucí se mezi námi těšili bezvýhradně úctě, protože se nám obětavě věnovali a prokazatelně z toho měli nanejvýš starosti. Ale byli to staří Sokolové a sokolskej duch něco znamenal. Často jsme si po cvičení povídali a jednou nám řekli, že v neděli dopoledne pojedou od kostela autobus do šumavského lyžařského střediska Zadov, jestli chceme jet, ať si vezmeme lyže, svačinu a dvacet korun na autobus a jedeme taky. Tak jsme začali jezdit na Zadov. Prim v zájezdu hráli dospělí a starší hoši, nám to ale nevadilo ani v nejmenším. Po příjezdu na Zadov nás rozdělili do družstev. Ti zdatnější, z nichž někteří měli i běžky, vyrazili na desetikilometrovou túru, my menší jsme si povolili kandahár a hňápali jsme se po trase zděli asi pět kilometrů. V poledne byla pauza, snědli jsme svačinu, koupili u stánku čaj a odpoledne jsme pak jezdili sjezdovku na Kobyle anebo na vleku v její dolní části. Nemohl jsem jet vždycky, ale jak to šlo, jel jsem a otec často jezdil také. Jednoho dne byla ale trasa pochodu velice dlouhá a šli jsme všichni dohromady, rozdělení do družstev neproběhlo. Mladší kluci už nemohli a padali, já jsem ještě mohl, ale bolelo mě celý tělo. Na Kobyle jsme po obědě ještě jeli slalom mezi lyžařskými hůlkama a pak už se naštěstí jelo domů. V Hluboké nás ale nechali nastoupit na parkoviště u kostela a sdělili nám, že jsme splnili podmínky pro získání odznaku Lyžař ČSSR, a tak ho doma od té doby mám.

A jsem pyšnej, že ho mám!

Vzpomínkový seriál píše MUDr. Věnceslav Černý

Začátky Alšovy jihočeské galerie

**170 let od postavení zámecké jízdrny,
66 let od její přestavby na galerii**

Na základě návrhu Jihočeského krajského národního výboru v Českých Budějovicích bylo rozhodnuto k uctění památky 100. výročí narození Mikuláše Aleše v roce 1952, adaptovat zámeckou jízdrnu v areálu zámku Hluboká nad Vltavou pro účely nově založené krajské galerie.

Hlubocká zámecká jízdrna byla postavena mezi lety 1845 – 1847 podle návrhu známého vídeňského architekta Františka Beera (1804 – 1861), autora přestavby zámku. V prvních třech letech výstavby bylo na stavbu jízdrny vynaloženo 99 823 zl. Vícenáklady si vyžádaly další úpravy až do roku 1871. Hlavní jízdárnská hala 47,60 x 22,90 m, až k vrcholu krovu sedlové střechy 22,20 m vysoká, byla osvětlena pěti páry segmentových oken v průčelí. Na jízdárnu navazuje železná konstrukce zimní zahrady s plochou 9,85 x 43,45 m. Kryté schodiště ji spojuje s nárožní věží zámku. Celý tento areál jízdárny a zimní zahrady byl upraven pro výstavní účely galerie.

V roce 1951 zahájil Stavoprojekt České Budějovice na příkaz Jihočeského KNV práce na přípravě projektu úprav zámecké jízdárny pro účely Alšovy krajské galerie. Brzy již byly připraveny náčrty, uvažující modernizaci interiéru jízdárnské haly a odstranění novogotické galerie. Návrh této radikální úpravy, ani kompromisní návrh neprošly. Konečné řešení zachovalo jízdárnské hale celistvost monumentálního prostoru. Prováděcí plány byly vyřešeny za účasti referentů Státní památkové správy a vypracovány architektem Jaroslavem Fidrou (1909 – 1982). Projekt byl s posledními připomínkami schválen 17. května 1952. Téhož roku došlo také k zahájení stavebních prací. V bývalých stájích byla zrušena stání, zazděny výklenky žlabů, stará cihelná podlaha vytrhána, nahrazena parketovou podlahou, stejně jako prostor bývalé remisy na kočáry. V bývalém bytě správce stáji a v podkroví byly upraveny dva byty, restaurátorské dílny a laboratoře. Zchátralá železná konstrukce zimní zahrady, určená k expozici sochařských děl, byla doplněna novými litinovými odlitky a po očištění a konzervaci, opatřena nově nátěrem. Dřívější hliněnou podlahu nahradila dlažba ze žulových desek ze zrušených chodníků v Českých Budějovicích. Prostor letní jízdárny byl upraven parkově, jeho střed tvoří kašna, sestavená ze čtyř kamenných konírenských nádrží. Zvláštní úlohou bylo vybudování kotelny a teplovodního topení ve sklepních prostorách. Při řešení této technicky komplikované adaptace podařilo se zachránit kulovou stavbu lednice.

V roce 1956 byla přestavba a adaptace jízdárny na galerii dokončena a bylo možno zahájit přípravu na první výstavu v rekonstruovaných prostorách jízdárny. Stálá instalace má podat návštěvníkovi obraz o vývoji výtvarného umění v jižních Čechách od 14. století do přítomnosti. Stálá instalace galerie byla prováděna podle předem stanoveného plánu. Především byl prováděn tři roky průzkum movitých uměleckých památek v celém kraji a materiál zpracován na karty. Z nich byl pořízen seznam exponátů přicházejících v úvahu do stálé expozice. Také byl vypracován tematický plán. Podle těchto podkladů byl zajištěn potřebný materiál. Tento materiál byl převeden do kmenového fondu galerie. Dokud v kraji galerie nebyla, byla péče o výtvarná díla svěřena krajskému muzeu (dnes Jihočeské muzeum).

Z krajského vlastivědného muzea v Českých Budějovicích byla vyčleněna známá sbírka jihočeské gotiky, na **jejímž soustředění pracovaly již předchozí generace, a která dosáhla své vysoké úrovně především zásluhou Dr. Františka Matouše a Dr. Vladimíra Denksteina**. Tento fond byl rozšířen zčásti ze sbírek Krajského vlastivědného muzea, z pobočky Alšovy jihočeské galerie ve Vyšším Brodě. Stejně tak byl převzat veškerý materiál z bývalé městské galerie v Českých Budějovicích. Umění 19. století a přítomnosti pochází z fondů Národní galerie v Praze a dále získáno nákupy a výpůjčkami.

Stálá instalace byla výsledkem mnohaletého úsilí pracovníků Alšovy jihočeské galerie, projekčních i stavebních organizací a pomocí pracovníků Národní galerie v Praze.

Konečně není možné nevzpomenout na prvního ředitele Alšovy jihočeské galerie **Bohumila Houdka**, který má velké zásluhy na zdárném zajištění a koordinaci projektových, stavebních prací a konečně i na přípravě konečné instalace stálé expozice a dalších četných výstav. V roce 1956 k zahájení výstavní činnosti uspořádala galerie výstavu, ke které byl vydán katalog s předmluvou Bohumila Houdka. Vystavená díla byla uspořádána takto:

Umění 14. až 16. století, umění 17. a 18. století, umění 19. století, a současné umění.

Další výstavu uspořádala galerie od 16. prosince 1956 do 13. ledna 1957, a to Výroční výstavu Jihočeských výtvarníků v Domě umění v Českých Budějovicích. Také k této výstavě byl vydán katalog sestavený Miloslavem Krajným. V krátkém článku není možno hovořit o všech výstavách, které Alšova jihočeská galerie uspořádala, bylo jich příliš mnoho. Budiž mi dovoleno vzpomenout na jednu z umělecky nejhodnotnějších výstav, která se žel bohu nedočkala zahájení a byla z ideologických důvodů zakázána.

Byla to výstava „**Imaginativní malířství 1930 – 1950**“. Ve dnech 26. a 27. února 1964 uspořádal můj tehdejší zaměstnavatel v Hluboké nad Vltavou odborná školení, a to v kulturním sále v galerii. Odpoledne dne 27. února jsme si za odborného doprovodu autorky výstavy Věry Linhartové 4) mohli tuto výjimečnou výstavu prohlédnout. Autorka výstavy na nás udělala veliký dojem. Její zájem a schopnost podávat slovní doprovod ke kterémukoliv z vystavených uměleckých děl, nás fascinoval. Celá výstava včetně její autorky na nás silně zapůsobila a zanechala v nás velmi silné dojmy. Výstava sama pak působila velkolepě, neboť tehdy podobná výstava imaginativního umění byla zcela ojedinělou zvláštností, což samo o sobě mělo svůj půvab. Také to, že výstava byla již tehdy velmi ostře kritizována krajským výborem KSČ za „propagaci liberalistických tendencí ve výtvarném umění“, bylo jedním z důvodů k prohlídce výstavy. Nakonec jména autorů vystavených děl. Např. Josef Istler, Mikuláš Medek, František Muzika, Josef Šíma, Jindřich Štyrský, Toyen, abych uvedl alespoň ty nejznámější, hovoří sami za sebe a není třeba je víc představovat.

Další den jsem jel se ženou znovu se podívat na výstavu. Měli jsme to štěstí, že tam byla Věra Linhartová a opět s nevšední ochotou nás provázela a snažila se slovem každé jednotlivé dílo zdůraznit a vysvětlit autorův záměr. Po prohlídce výstavy jsme zašli do tamní kavárny. Tam za námi přišel také ředitel galerie Bohumil Houdek a měli jsme možnost také s ním i s Věrou Linhartovou debatovat o hrozícím zákazu výstavy. Ředitel Houdek nás také informoval o již vytištěném katalogu výstavy, který sestavila Věra Linhartová a František Šmejkal z Ústavu pro teorii a dějiny umění ČSAV. Ředitel Houdek byl dokonce tak laskav, že ještě než dopil kávu, došel nám pro dva exempláře katalogu a věnoval nám je. Vzpomínáme velice rádi na debatu s B. Houdkem i Věrou Linhartovou. Bohužel, výstava, která byla tak pečlivě a důkladně připravena, se nedočkala slavnostní vernisáže, jak bylo původně plánováno. Byla zakázána a musela být zlikvidována, i když již byla dokonale připravena k zahájení. Časopis Svazu výtvarných umělců „Výtvarná práce“ zákaz zahájení nazval perzekucí. Teprve v roce 1968 jsme měli možnost dozvědět se pravdu o zákazu výstavy, což zřetelně „ilustruje (tehdejší) poměry v kulturním a politickém životě jižních Čech“.

Tím ovšem kulturní činnost Alšovy jihočeské galerie nebyla ukončena, ba právě naopak. Činnost galerie pokračovala intenzivně dál, pořádala výstavy a přednášky doma i mimo. Nakonec se galerii podařilo získat další výstavní možnosti a objekty. Její činnost na poli kulturním a uměleckém je stále bohatší a tak vystavuje nejen doma

v republice, nýbrž také v cizině, kde je o sbírky neobyčejný zájem. Vzpomeňme pouze na úspěchy expozice Alšovy jihočeské galerie na světové výstavě v Montrealu a jinde. Mnohé se v galerii změnilo, ovšem zájem veřejnosti stále stoupá. Nakonec nutno připomenout, že galerie vlastní velkou knihovnu, kde je možno získat ke studiu knihy a časopisy z oboru teorie a dějin umění a také všeobecných dějin.

Poznámky:

• **František Matouš, PhDr.** Narozen v Českých Budějovicích 29. 11. 1895. Historik umění, ředitel muzea v Českých Budějovicích, pracovník Ústavu pro dějiny a teorii umění ČSAV. Zemřel v Praze 7. 1. 1970.

• **Vladimír Denkstein, PhDr.** Narozen v Dobřanech, okres Plzeň – jih 3. 2. 1906. Historik umění, 1932 -1940 Městské muzeum České Budějovice, 1956 – 1969 ředitel Národního muzea Praha. Zemřel v Praze 16. 2. 1993.

• **Bohumil Houdek** se narodil v Suchém Vrbném dne 2. srpna 1914. Po ukončení všeobecného vzdělání nastoupil na Učitelství ústav v Českých Budějovicích, který absolvoval a ukončil maturitou v roce 1935. Získal aprobaci na češtinu, dějepis a zeměpis. Brzy po maturitě byl povolán k vojenské prezenční službě, kterou ukončil v r. 1937 v hodnosti podporučíka v záloze. Hned po propuštění z vojenské služby nastoupil své první učitelské místo v Masákově Lhotě, kde pobyl jen krátký čas a poté působil na několika školách v okrese České Budějovice. V září nastoupil na měšťanskou školu v Kaplici, kde ovšem mohl být jen do 1. října 1938. Ještě včas před okupací, podařilo se přestěhovat zařízení školy do Besednice. Zde pak Houdek učil na měšťanské škole až do roku 1945, kdy byl poslán s mnoha jinými kopat zákopy na jižní Moravu. Odtud hned utekl a od poloviny dubna 1945 učil na měšťanské škole ve Čtyřech Dvorech a v Českých Budějovicích. V roce 1946 se stal kulturním referentem MěNV České Budějovice a v rámci této činnosti byl pověřen funkcí okresního osvětového inspektora. Protože Jihočeské divadlo tehdy patřilo MěNV, byl Houdek pověřen také funkcí intendanta divadla až do roku 1949,

kdy divadlo převzal nově zřizovaný KNV. V témže roce byl redaktorem Čs. Rozhlasu v Č. Budějovicích. Koncem roku 1949 byl jmenován vedoucím odboru kultury KNV České Budějovice. V této funkci začal pracovat na zřízení galerie pro jižní Čechy přesto, že tehdy ještě nebylo známo, kde a jak bude galerie umístěna. Vedoucím odboru kultury byl až do konce roku 1952, kdy se stal dnem 1. 1. 1953 ředitelem Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou. V roce 1971 musel z galerie odejít a pracoval v památkové péči až do odchodu do důchodu dne 3. srpna 1974. V důchodu pak žil klidně a zesnul dne 13. 1. 1985.

• **PhDr. Věra Linhartová** se narodila v Brně dne 22. března 1938. Po ukončení vysokoškolských studií pracovala jako kulturní historička v Alšově jihočeské galerii v Hluboké nad Vltavou, kde se také projevil její výjimečný talent. V roce 1964 vyšla její první práce „Prostor k rozlišení“. Tato literární prvotina Linhartové tehdy uvedla do značných rozpaků četné literární kritiky, kteří během patnácti let po komunistickém puči v roce 1948 zapomněli, jak se má číst vysoce intelektuální a velmi náročná próza. To ovšem Linhartovou nezviklalo a proto pokračovala po své linii, která se podstatně lišila od socialistického realismu. Ještě v roce 1964 vydala „Meziprůzkum nejbližší uplynulého“ a v r. 1965 „Rozprava o zdvižích“, v r. 1966 „Přestořeč“ a konečně v r. 1968 „Dům daleko“. Po neúspěchu s připravenou výstavou „Imaginativní malířství 1930 – 1950“, a když zjistila, že v komunismu jí růže nepokvetou, rozhodla se emigrovat. Usadila se v Paříži, kde žije dosud. O Věře Linhartové a její činnosti v zahraničí nevíme mnoho. Snad jen tolik, že její literární práce byly vydány v němčině a v angličtině. V roce 1993 vydal Český spisovatel v Praze její práci „Ianus tří tváří“ s doslovem Miroslava Topinky. Linhartová se věnuje dějinám a teorii výtvarných umění. V poslední době studuje japonskou literaturu a umění.

• **Vnc.: Pravda o zákazu hlubocké výstavy – Jihočeská pravda, 1968, 24, č. 148 (22. června).**

Článek napsal Ing. Antonín Nikendey, časopis Obnovená tradice č. 15, seznam literatury k dispozici v redakci

Slavnostní otevření galerie v zámecké jízdárně v Hluboké nad Vltavou, 1956, Foto: archiv AJG

Úprava zámecké jízdárny v Hluboké nad Vltavou, 1954, Foto: archiv AJG

BASEBALL

DĚTSKÝ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR ŘÍŠE NEŘÍŠE

Sportovně relaxační areál Hluboká nad Vltavou Vás zve na příměstský tábor Říše Neříše, který Vás hned v pěti bžích zavede do míst plných zábavy, her a nových dobrodružství.

POJĎ S NÁMI DO ŘÍŠE NEŘÍŠE :-)

Říše Neříše je plná her a dobrodružství. Čeká na vás tvořivá dílnička, hry, soutěže, výlety, táboráček, pouštění draků, minigolf, lanový park, bungee trampolíny a mnoho dalšího. Změna programu vyhrazena (dle počasí a aktuálních možností). Zázemí našeho klubu je ve velké jurtě a stravovat se budeme v restauraci na areále, kde je také sociální zařízení včetně umývárny.

Přihlásit se můžeš na telefonu 720 022 543 nebo na e-mailu chalupova@sport-hluboka.cz – Ing. Kateřina Chalupová. Více informací se také dozvíš na webových stránkách www.areal-hluboka.cz.

DOBROVOLNÉ TRÉNINKY A KOUČ DEVERY

Vstupujeme do závěrečné fáze zimní přípravy a je důležité ještě co nejvíce potrénovat a vylepšit individuální baseballové dovednosti jako je nadhoz či švih na pálce. Kromě týmových tréninků probíhají tento týden dobrovolné individuální tréninky s Davidem Smetanou a s Deverem van de Keerem. Tento kanadský trenér je na Hluboké již poněkolikáté, naposledy zde byl loni během srpna. Působil řadu let v Rakousku a nyní v Německu.

Tyto individuální tréninky jsou tak velkou možností pro hráče zlepšit svou techniku, ale také fyzickou zaměřením se na vhodné cviky.

PRÍMĚSTSKÝ TÁBOR

POJĎ S NÁMI DO ŘÍŠE NEŘÍŠE

1. termín 6. 3. – 10. 3. 2017
2. termín 17. 7. – 21. 7. 2017
3. termín 24. 7. – 28. 7. 2017
4. termín 7. 8. – 11. 8. 2017
5. termín 14. 8. – 18. 8. 2017

KDE: Sportovně relaxační areál Hluboká nad Vltavou
PRO KOHO: děti od 6 do 15 let
CENA: 2.000 Kč (sourozenci 1.700 Kč, více termínů 1.700 Kč)
ČAS: 7:00 – 17:00 hod (příchod dětí 7:00 – 8:00 hod, odchod dětí 16:00 – 17:00 hod)

ZÁBAVA
MINIGOLF
SPORT
ZOO
POHÁDKY

Říše Neříše je plná her a dobrodružství. Čeká na vás tvořivá dílnička, hry, soutěže, výlety, táboráček, pouštění draků, minigolf, lanový park, bungee trampolíny a mnoho dalšího. Změna programu vyhrazena (dle počasí a aktuálních možností). Zázemí našeho klubu je ve velké jurtě a stravovat se budeme v restauraci na areále, kde je také sociální zařízení včetně umývárny.

S sebou si vezmi malý batůžek, lahvičku na pití, sportovní oblečení a obuv, oblečení na převlečení, pláštěnku, gumovky v případě potřeby, přikrývky hlavy a sluneční brýle, opalovací krém a repelent v případě potřeby. Nezapomeň si s sebou vzít také kopii zdravotní karty. Na donesené hračky nebereme žádnou odpovědnost, musí si je pohlídat sám.

V ceně je zahrnut dozor, 6x oběd, 6x svačina, pitný režim po celý den, vstup, vybavení pro tvořivé dílničky a hry. V případě zrušení účasti dítěte 5 až 4 dny před zahájením tábora je srovně poplatek 500 Kč a při zrušení účasti dítěte 3 a méně dní před zahájením tábora je srovně poplatek 1.000 Kč. V případě, že dítě na tábor již nastoupilo a z nějakého důvodu nemůže pobyt dokončit, uhranou platbu nevracíme.

PŘIHLÁŠKY +420 720 022 543
 Ing. Kateřina Chalupová chalupova@sport-hluboka.cz
www.areal-hluboka.cz

Příroda v obrazech

Ohrada - Národní zemědělské muzeum
 1. dubna 2017 – 30. června 2017

Národní
zemědělské
muzeum

Muzeum lesnictví, rybářství a myslivosti v loveckém zámku Ohrada Vás srdečně zve na výstavu RNDr. Heleny Grocholové „Příroda v obrazech“, která proběhne ve dnech od 1. dubna do 30. června 2017 v nově

zrekonstruovaných výstavních sálech muzea. Navštívníci se mohou těšit na pestrou kolekci obrazů a velkoformátových pláten věnovanou přírodě a jejím zvířecím obyvatelům uspořádanou do pěti tematických okruhů: Šelmy naší krajiny, Predátoři světa, Naše příroda, Koně a Spárkatá zvěř našich lesů. Obrazy, malované ve svěbytném stylu olejovými a akrylovými barvami na plátna, vynikají energií a pestrostí barev a životností zobrazovaných subjektů. Část děl se vyznačuje výrazným, plastickým povrchem, kterého se návštěvníci mohou dotýkat a doslova si tak umělecká díla osahat. Výstava svou tematikou volně navazuje na předchozí výstavy, pořádané NZM Ohrada, věnované malířům přírody a myslivosti (malíři zvěře Jiřímu Židlickému a bratřím Hamiltonovým, barokním umělcům aristokratického lovectví v 18. století) a ukazuje tak veřejnosti různé umělecké pohledy na danou tematiku v závislosti na době vzniku děl a osobnosti jejich autora.

Mgr. Helena Grocholová v současnosti žije a tvoří v Lysé nad Labem. Výtvarnému umění se učila v ateliérech významných českých umělců, mezi jinými např. akad. malíře prof. Františka Nedvěda a akademického malíře a grafika Emila Kotrby. Jejím námětem je příroda a zvířata v realistickém i abstraktním pojetí, často na velkoformátových plastických obrazech. Kromě malby se věnuje i fotografování a umělecké technice „Photopainting“ (kombinace fotografie a malby) a „Photoblending“ (kombinace fotografií), které využívá při tvorbě ilustrací k publikacím. V roce 2007 obdržela Evropskou cenu za výtvarné umění udělovanou Evropskou unií umění a je členkou Sdružení výtvarníků ČR, Uměleckého sdružení BENEART a České federace fotografického umění.

Slavnostní zahájení výstavy proběhne 4. dubna 2017.

HOKEJISTÉ V PLAY OFF

Je rozhodnuto! Po sedmi letech se hlubockým Rytířům podařilo probojovat do play off v Krajské lize mužů. Bojovnost, nasazení, disciplína, zodpovědný přístup, ale i trocha štěstí a v neposlední řadě skvělá podpora diváků – a Rytířům se povedl splnit cíl pro tuto sezonu. Pod vedením trenéra Miroslava Šulisty a jeho asistenta Jiřího Irry, který byl přizván ke spolupráci začátkem této sezony a vnesl do týmu nový impuls, se podařilo dovést mužstvo k dlouho očekávanému umístění v základní části soutěže. Již před posledním kolem základní části soutěže je jasné, že do play off postoupí zřejmě z pátého místa. Soupeře pro první kolo play off vám představíme prostřednictvím facebooku „HC Hluboká“ jakmile nám bude znám. Play off se hraje

dvokolově. Zápasy mohou skončit remízou s tím, že v případě shody gólů sečtených z prvního a druhého utkání se po druhém zápase prodlužuje hrou 4 na 4. Pokud ani poté nebude rozhodnuto, následují samostatné nájezdy. První kolo začínají Rytíři na domácím ledě v pátek 10. března od 19.00 hod. a v neděli 12. března na ledě soupeře. Věříme, že k nám bude počasí milostivé a na hlubockém zimním stadionu se podaří udržet led. Celý tým bude dělat vše pro to, aby byl úspěšný. Bohužel, další zápasy by se musely sehrát buď na ledě soupeře, nebo na jiném stadionu než domácím, protože pravděpodobnost ledu na Hluboké je v polovině března téměř nulová.

Tímto zveme všechny fanoušky – PŘIJĎTE PODPOŘIT V PÁTEK 10. března HLUBOCKÉ RYTÍŘE! Tým děkuje za podporu a úžasnou atmosféru, kterou diváci po celou dobu základní části soutěže vytvářeli, a slibuje, že bude bojovat ze všech sil, aby postoupili co nejdál.

Aktuální informace najdete na facebooku „HC Hluboká“.

Petr Bělohav a Matěj Dvořák

Obránce Ondřej Žlůva

Trenér Miroslav Šulista, vedoucí týmu Marek Martinů a asistent trenéra Jiří Irra

Kapitán Josef Miler

V otcových šlépějích - obránce Roman Rákosník

Velká opora týmu František Dašek

Útočník David Oulík

foto: archiv klubu

„RYTÍŘSKÝ ČIN“ HC KNIGHTS

Před zahájením utkání Rytířů s veselskou Lokomotivou předali zástupci HC Knights pan Petr Bělohav a kapitán mužstva Josef Miler **symbolický šek v hodnotě 10 tisíc korun** manažerce projektu Řetěz naděje paní Valerii Chromé, za přítomnosti paní Hany Pirošukové – maminky, a paní Kostkové – babičky Ondry a Toníka.

Tuto částku se podařilo vybrat během zimních měsíců na zimním stadionu na podporu projektu Řetěz naděje. Celý výtěžek ze sbírky tohoto projektu poputuje na nákup lékařského vybavení tzv. kapnometru, který pomůže těžce nemocným bratrům Ondrovi a Toníkovi Pirošukových z Českých Budějovic, kteří trpí onemocněním zvaným Ondinina kletba. Tato zákeřná nemoc se projevuje zástavou dechu ve spánku a při jejím včasném neodhalení následnou smrtí. Vybrané peníze přispějí k nákupu tohoto přístroje a pomůžou tak v boji s touto těžkou nemocí.

Všem, kteří do sbírky přispěli, děkujeme!

Alšova země míří do jižních Čech

Alšova jihočeská galerie převzala od Katedry výtvarné výchovy Univerzity Karlovy organizaci projektu Alšova země. Tímto se z jedné z nejstarších výtvarných soutěží v České republice stal výtvarný, literární, dramatický a hudební projekt, kterého se mohou zúčastnit základní, střední, základní a střední umělecké školy a další vzdělávací instituce.

Tématem projektu pro školní rok 2016 / 2017 je motto „Když staré bylo nové...“

termín výstavy: 28. 3. – 17. 4. 2017

vernisaž: 28. 3. 2017 / 10:30 hod.

Když staré bylo nové...

Projekt pro tento školní rok volně navazuje na předchozí ročníky – téma projektu je úzce spjato především s novou stálou expozicí AJG - MEZIPRŮZKUMY/ SBÍRKA AJG 1300–2016. V expozici Meziprůzkumy najdeme totiž „nové i staré“ pěkně pohromadě a ve vzájemném dialogu.

Možnosti

Zkuste si představit staré (např. středověké) a nové (moderní a současné) umění pospolu. Nebo raději zajděte přímo do Alšovy jihočeské galerie prohlédnout si, jak působí abstrahované sochařské dílo Pecka Hany Wichterlové vedle deskového obrazu Adorace Krista z Hluboké od Mistra Třeboňského oltáře, nebo co se stane, když na stěně naproti sobě visí obraz Ecce homo / Bolestný Kristus Jana Zrzavého, středověká socha Bolestný Kristus z Vyššího Brodu a obraz 21 870 červených centimetrů Mikuláše Medka. Co taková „umělecká setkání“ přináší? Objevíte další příklady a možnosti? Nemusíte se přitom jen vracet do minulosti, můžete se naopak pokusit nahlédnout do budoucnosti, protože co je dnes nové, bude za čas staré.

Můžete se zaměřit na už zmíněný „dialog starého a nového“. Inspirujte se vzpomínkami lidí, budov, předmětů i uměleckých děl. O čem by nám asi vyprávěli lidé z obrazů starých mistrů, lidé z historických černobílých fotografií? Co všechno si pamatuje budova nádraží, škola nebo váš dům? Zkuste to, co ze setkání nového (dnešního) a starého (historického)

vzejde, nakreslit, namalovat, vyfotit, nastříhat, slepit, „vysochat“. Můžete také samozřejmě vytvořit animovaný film.

Podívejte se na půdu, na zaprášené staré věci a zauvažujte nad stárnutím předmětů. Vyzkoušejte si práci průmyslového designéra a prozkoumejte, jak se v průběhu času proměnilo tvarosloví předmětů denní potřeby, např. úplně obyčejné židle, a zkuste navrhnout židli budoucnosti.

Můžete také tvořit literárně. Napište básně, povídky, úvahy, divadelní hry. Své myšlenky a nápady můžete zhmotnit svým tělem tanečně, divadelně i hudebně.

Prozkoumejte téma ze všech stran. Dívejte se kolem sebe a přemýšlejte nad proměnami umění a světa v čase. Buďte hloubaví, zvědaví, vážní i vtipní. Možností je nekonečně.

Podmínky účasti:

Přihlásit se může vyučující jakéhokoliv předmětu, který dokáže motivovat děti k tomu, aby aktivně a tvořivě pracovaly. Výsledek práce vystavíme nebo umožníme prezentaci v rámci vernisaže 28. března 2017.

Výstava v hlavním sále AJG:

Výstava proběhne od 28. března do 17. dubna 2017. Ačkoliv projekt není soutěžní, práce budou hodnoceny odbornou porotou. Umožníme prezentaci každé škole, vyhrazujeme si ale právo výběru prací k vystavení. K výstavě by měl vzniknout katalog.

Organizační tým:

Organizační tým je složen z lektorek edukačního oddělení AJG.

Mgr. Eva Drančáková, MgA. et Mgr. Jana Wertigová, MgA. et Mgr. Hana Stonová Pránčlová, Bc. Andrea Chrástínová

AJG – Vstupné a otevírací doba

březen – říjen 9:00 – 18:00

- rodinné vstupné: 140,- , ▪ základní vstupné: 70,- , ▪ snížené vstupné: 35,-
- vstupné pro žáky mateřských a základních škol v rámci výuky (pedagogický doprovod zdarma): 10,- ▪ vstupné pro žáky středních škol v rámci výuky (pedagogický doprovod zdarma): 30,- ▪ komentované prohlídky a doprovodný program (není-li uvedeno jinak): 35,-

AJG

Stálá expozice:

Meziprůzkumy / sbírka AJG 1300–2017

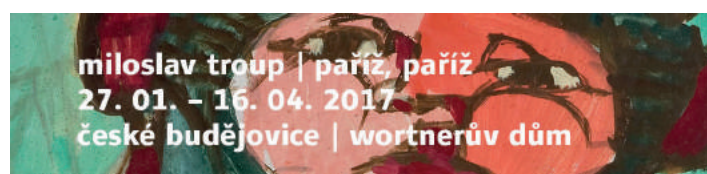
do 17. 3. 2017 / stálá expozice uzavřena / výtvarná intervence Esther Stocker
vernisaž: 18. 3. 2017 / 15:00 hod.

Zámecká jízdárna, Hluboká nad Vltavou 144

Doprovodné programy

► sobota 4. 3. / 16:00 hod. / Studentský kostel Svaté Rodiny / České Budějovice / Debata Patrika Hábla, Norberta Schmidta a Michala Škody na téma: Současné umění a sakrální prostor.

► čtvrtek 16. 3. / 18:00 hod. / Wortnerův dům / České Budějovice / Tajemství Friedricha Feigla – přednáška k výstavě Friedrich Feigl / Oko vidí svět s Mgr. Zuzanou Duchkovou (Katedra výtvarné výchovy / PF JU), která představí životní cesty a uměleckou kariéru malíře, jehož osobnost je do určité míry stále neznámá. Z tohoto důvodu se autorka zaměří i na mnohá úskalí, která vznikla během výzkumu a přípravy doprovodné monografie k výstavě.

Galerie Knížecí dvůr

18. 3. 2017–16. 4. 2017 Pavel František Zaigla - Obrazy
Sobotní vernisaž v 16 hodin.

PANORAMA

BIOGRAF

BŘEZEN 2017

KOMORNÍ SCÉNA

CENU VSTUPENKY U VŠECH FILMOVÝCH PŘEDSTAVENÍ SI URČUJE DISTRIBUTOR!!!

1.	ČR–2017 Dolby Stereo	komedie/romantický	(110 minut) přístupný
STŘEDA 19.00 hodin	VŠECHNO NEBO NIC Dvě kamarádky. Jedna je rozvedená a zodpovědná – druhá nezávislá, svobodná, živelná. Hrají: TÁNA PAUHOVÁ, KLÁRA ISSOVÁ, MICHAL ŽEBROWSKI ad. Režie: MARTA FERENCOVÁ		
2.	ČR–2017 Dolby Stereo	hudební/romantický	(105 minut) přístupný
ČTVRTEK 19.00 hodin	MUZZIKANTI Film plný písniček, odehrávající se v kraji Těšínského Slezska... Hrají: PAVEL KRÍŽ, MARTIN DEJDAR, JAROMÍR NOHAVICA ad. Režie: DUŠAN RAPOŠ		
8.	USA–2017 Dolby Stereo	akční/sci-fi	(119 minut) přístupný
STŘEDA 19.00 hodin	LOGAN Po porážce X-menů se Wolverine a Profesor X ukrývají, ale jednoho dne je objeví... Hrají: HUGH JACKMAN, PATRICK STEWART, BOYD HOLBROOK ad. Režie: JAMES MANGOLD (ČESKÉ TITULKY!!!)		
9.	ČR–2017 Dolby Digital	komedie/drama/romantický	(106 minut) přístupný
ČTVRTEK 19.00 hodin	BÁBA Z LEDU Ovdovělá Hana pozná otužilce Broňu a její život se náhle změní... Hrají: ZUZANA KRONEROVÁ, PAVEL NOVÝ, DANIEL VÍZEK ad. Režie: BOHDAN SLÁMA		
15.	USA–2017 Dolby Digital	fantasy/sci-fi/dobrodružný	(100 minut) přístupný
STŘEDA 19.00 hodin	KONG: OSTROV LEBEK ve 3D Tým badatelů se vydává na ostrov, aniž by tušili že vstupují na území mystického Konga. Hrají: TOM HIDDLESTON, BRIE LARSON, COREY HAWKINS, JOHN ORTIZ ad. Režie: JORDAN VOGT-ROBERTS (ČESKÉ TITULKY!!!)		
16.	ČR–2017 Dolby Digital	životopisný/historický/drama	(106 minut) přístupný od 12 let
ČTVRTEK 19.00 hodin	MASARYK Prožil život bohéma, miloval ženy, hudbu, velká gesta. Život úředníka, diplomata, státníka. Hrají: KAREL RODEN, PAUL NICHOLAS, DERMOT CROWLEY ad. Režie: JULIUS ŠEVČÍK		
22.	USA–2017 Dolby Digital	drama	(137 minut) přístupný od 12 let
STŘEDA 19.00 hodin	MÍSTO U MOŘE Po smrti svého bratra zjišťuje, že byl ustanoven opatrovníkem svého synovce... Hrají: CASEY AFFLECK, MICHELLE WILLIAMS, KYLE CHANDLER ad. Režie: KENNETH LONERGAN (ČESKÉ TITULKY!!!)		
23.	USA–2017 Dolby Digital	sci-fi/romantický/drama	(116 minut) přístupný
ČTVRTEK 19.00 hodin	PASAŽÉŘI ve 3D Na kosmické lodi se probudí o 90 let dříve a jsou jediní, kdo můžou zachránit životy... Hrají: JENNOFER LAWRENCE, CHRIS PRATT, MICHAEL SHEEN ad. Režie: MORTEN TYLDUM (ČESKÉ TITULKY!!!)		

3. 4. 17. 18.	VELKÁ ZEBRA ANEB JAK ŽE SE TO JMENUJETE Divadelní představení – komedie / Divadlo Píkl Vstupenky na toto představení prodává pouze divadlo PÍKL a CB Systém.
pátek a sobota 19.00 hodin	

8. středa 17.00 hodin	CESTUJEME PO SVĚTĚ „TADZIKISTAN“ Vyprávět bude Mgr. Ivan KUBÁT
---	--

10. pátek 18.00 hodin	PILOTEM SVĚTOVÉ SÉRIE RED BULL AIR RACE Vyprávět bude Miroslav Šonka (mistr Evropy a vícemistr světa v letecké akrobacii) Velký sál Parkhotelu Hluboká nad Vltavou – prodej vstupenky KC Panorama a CB Systém.
---	---

10. 11. 24. 25.	„ŠŇŮRA“ Divadelní představení – komedie / Divadlo KŘÍŽŮ Vstupenky na toto představení prodává KC Panorama a CB Systém.
pátek a sobota 19.00 hodin	

31. pátek 19.00 hodin	S TVOJÍ DCEROU NE! ... pro Toníka a Ondru ... Divadelní představení – komedie / Divadlo Píkl Vstupenky na toto představení prodává pouze divadlo PÍKL a CB Systém.
---	---

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

5. NEDĚLE 17.00 hodin	USA–2017 Dolby Digital rodinný/komedie (80 minut) přístupný PES RO(C)KU Z Bodiho měl být hlídák pes... Místo toho vzal kytaru a stal se zcela novým druhem... Režie: ASH BRANNO (ČESKÝ DABING!!!)
---	--

PŘIPRAVUJEME NA DUBEN

1. SOBOTA 19.00 hodin	USA–2017 Dolby Digital fantasy/muzikál/romantický (90 minut) přístupný KRÁSKA A ZVÍŘE ve 3D Navzdory strachu se zamiluje do zakletého zvířete a láska zlo překoná... Hrají: EMMA WATSON, DAN STEVENS, LUKE EVANS, JOSH GAD ad. Režie: BILL CONDON (ČESKÝ DABING!!!)
2. NEDĚLE 17.00 hodin	

VSTUPENKY MOŽNO RESERVOVAT NEBO ZAKOUPIT V PRACOVNÍ DNY OD 8.00 - 10.00 HODIN, NEBO 1 HODINU PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ, JIŽ OD 20. ÚNORA 2017!!!
RESERVOVANÉ VSTUPENKY NUTNO VYZVEDNOUT NEJPOZDĚJI 30 MINUT PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ, POTÉ BUDOU UVOLNĚNY K PRODEJI!

Město
Hluboká nad Vltavou

CO SE DĚJE NA HLUBOKÉ BŘEZEN 2017

Březen	Veřejné bruslení / Zimní stadion Hluboká nad Vltavou Pátek: 17:00 - 18:45, sobota: 15:30 - 17:15, neděle: 14:00 - 15:45. Vstupné 30 Kč za každou bruslicí osobu bez rozdílu věku. Rozpis bruslení a případné změny najdete na: www.hcluboka.cz nebo na www.facebook.com/hcluboka . Tel.: 774 410 018, info@hcluboka.cz , www.hcluboka.cz
3., 4., 17., 18. 3. 19:00	Velká zebra aneb Jak že se to jmenujete? / KC Panorama Jean - Jacques Bricaire a Maurice Lassaygues - Christian má "nemoc". S každou ženou vydrží jen chvíli. Byl ženatý s Gisele, ale po čase na něj padla hrůza a pocítil nepříkonalnou potřebu utéct. Aby své svědomí alespoň částečně utišil, uzavřel ve prospěch své ženy vysokou životní pojistku a předstíral, že se na rybách utopil. Tento trik úspěšně použil v životě dvakrát a právě se ho chystá zrealizovat potřetí. Vstupné 180 Kč, vstupenky na www.cbssystem.cz nebo na tel.: 723 480 229, z.pikl@seznam.cz , www.divadlopikl.cz
3.-4. 3. 18:00	Noc pokémonů / Fight club České Budějovice V pátek v 18 hodin vypukne noc s heslem: chyt svého pokémona, každý se promění ve svého favorita a zažije s ním spousty legrace a her. Končíme v sobotu v 11 hodin. Rezervace na tel. 773 638 307. Noc se koná ve Fight Clubu v Č. Budějovicích, Senovážné nám. DK Metropol. Tel.: 777 147 740, 773 638 307, hlubokavpohybu@gmail.com , www.hlubokavpohybu.cz
4. a 12. 3. 9:00	Kondiční lekce Nordic Walking / Zámecký park Tel.: 602 377 319, info@nwsport.cz , www.nwsport.cz
4. 3. 17:00	Zápas krajské ligy mužů - základní část / Zimní stadion HC Strakonice - TJ Hluboká nad Vltavou. Tel.: 774 410 018, info@hcluboka.cz , www.hcluboka.cz
4.-5. 3. 9:00	Indoor turnaj Mistrovství GKHNV / Hotel Štekl Hraje se na rány, ve 3 flightech / 4 hráči start v 9:00, 13:00 a 17:00 hod., turnaj je pouze pro členy GKHNV, startovné: 300 Kč. Počet míst je omezen. Tel.: 776 826 376, recepce@golfkluboka.cz , www.golfkluboka.cz
5. 3. 12:00 - 15:00	Nedělní oběd / Wellness Hotel Diamant Za jednotnou cenu si můžete neomezeně vybírat ze všech předkrmů, hlavních chodů a dezertů, vybrané nápoje jsou zahrnuty v ceně 550,- / os., děti do 6 let zdarma, děti 6 - 12 let 250,-. Rezervace na tel.: 387 008 800 nebo 725 395 195. Tel.: 387 008 800, reception@hoteldiamant.cz , www.hoteldiamant.cz
5. 3. 9:00 - 13:00	Masopust Golf Open / Golfový klub Hluboká nad Vltavou Historicky první zimní turnaj, který se bude konat za příznivého počasí. Propozice turnaje: 9 jamek hra na rány, dress code masopustní maškary, masopustní vložené soutěže, minimální počet účastníků 30. Startovné 390 Kč, Green Fee 290 Kč. Tel.: 776 826 376, recepce@golfkluboka.cz , www.golfkluboka.cz
5. 3. 17:00	Filmové představení pro děti - „Pes ro(c)ku“ / KC Panorama Z Bodího měl být hlídka pes, místo toho vzal kytaru a stal se zcela novým druhem... Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz , www.kcpanorama.cz
8. 3. 17:00	Cestujeme... / KC Panorama „Tadžikistán“. Vyprávět bude Mgr. Ivan Kubát. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz , www.kcpanorama.cz
10. 3. 18:00	Pilotem světové série Red Bull Air Race / Hotel Parkhotel Vyprávět bude Martin Šonka (mistr Evropy a vicemistr světa v letecké akrobacii). Prodej vstupenek v KC Panorama. Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz , www.kcpanorama.cz

ŘETĚZ NADĚJE

Staňte se článkem řetězu, který pomáhá! Řetěz naděje je projekt, který propojí různé drobné charitativní aktivity jednotlivců i jiných subjektů v silný řetěz, který dá hendikepovaným novou naději. Řetěz naděje snaží získat finanční prostředky k nákupu životně důležitého kapnometru pro chlapce Ondřeje a Antonína. Přispět můžete do kasiček v drogerii ALMA a v kosmetice MARIE KOSTŘIŽOVÉ.
Tel.: 777 278 426, val.chroma@seznam.cz, www.hope4you.cz

10., 11., 24., 25. 3. 19:00

Divadelní představení „Šňůra“ / KC Panorama

Komedie na motivy divadelní hry Hermanna Bahra Koncert napsala Jaroslava Červenkova a Jan Kameníček. Umi chlapi stárnout? A jsou ženy tolerantní? Co se stane, když notorický záletník začne sám žárlit? Úsměvná epizoda ze života známého rockera, idolu ženských srdcí, Vás snad pobaví a možná, že si v ní každý najde i kousíček sám sebe. V hlavní roli uvidíte Honzu Prunera. Předprodej vstupenek v KC Panorama, www.cbssystem.cz.
Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz, www.krizzaci.cz

11. 3. 14:00

Dětský maškarní discoples / Relax hotel Pelikán Purkarec
SDH Purkarec pořádá dětský discoples.
Tel.: 604 507 048

16. 3. 19:00

Filmové představení „Masaryk“ / KC Panorama

Prožil život bohéma, miloval ženy, hudbu, velká gesta. Život úředníka, diplomata, státníka...
Tel.: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz

17.-18. 3. 18:00

Zelená Shrekova noc / Sporthotel Barborka

V pátek v 18 hodin se přesuneme do Bažiny a vydáme se do země za Sedmero Horami, proměníme se ve Zlobry a Zlobryně, vykouzlíme si kocoura v botách a přemůžeme velkou dračici. Končíme v sobotu v 11 hodin. Rezervace na tel. 773 638 307. Noc se koná ve Sporthotelu Barborka, Hluboká nad Vltavou.
Tel.: 777 147 740, 773 638 307, hlubokavpohybu@gmail.com, www.hlubokavpohybu.cz

17. 3. 8:30-18:00 18. 3. 8:30-13:00

Burza jaro - léto / Zasedací místnost MěÚ

Mateřské centrum Hluboká nad Vltavou Vás srdečně zve na burzu dětského a těhotenského oblečení. Hraček a sportovních potřeb. Počet věcí je omezen na max. 100 kusů.
Tel.: 722 922 595, mc.hlubokanadvltavou@seznam.cz, www.mc-hlubokanadvltavou.estranky.cz

18. 3.-6. 4. po-pá 10-16:00 so-ne 12-16:00

Výstava / Galerie Knížecí dvůr

Pavel František Zaigla obrazy...
Tel.: 387 965 710, 604 207 826, galerie@knizecidvur.cz, www.knizecidvur.cz

18. 3. 9:00

Mini kurz Nordic Walking / Hluboká nad Vltavou

Kurz je vhodný pro „nováčky“ a také hlavně pro ty, kteří chtějí s tímto sportem opravdu začít a dozvědět se o Nordic Walkingu více.
Tel.: 602 377 319, info@nwsport.cz, www.nwsport.cz

18. 3. 18:00-21:30

Steakové hody / Restaurace Bakalář

Přijďte si opět pochutnat do restaurace Bakalář.
Tel.: 730 585 463, lukas.janecky@seznam.cz, www.hotel-bakalar.cz

19. 3.-18. 6. 9:00-16:00

Výstava / Alšova jihočeská galerie

„Impresionismus“ / náklady a impresie ve francouzském a českém umění“ Vybraná díla Antonína Slavička, Antonína Hudečka nebo Václava Radimského budou na výstavě představena v kontextu několika francouzských autorů (Claude Monet, Théo van Rysselberghe, Alfred Sisley).
Tel.: 387 967 041, office@ajg.cz, www.ajg.cz

25. 3. 9:00

Hlubocká „pěťadvacítká“ / Hluboká nad Vltavou

Přijďte si otestovat svou kondici a vydejte se na pořádný výšlap s Nordic Walking. Budou pro vás připraveny 2 trasy: I.trasa cca 8 -10 km. a II.trasa 25 km. Na výšlap vyrazí všichni společně, jedna ze skupin si ho ale prodlouží na 25 km! Každá skupina půjde s jedním instruktorem. Delší trasa je vzhledem k délce vhodná pro „zdatnější“ hůlkaře.
Tel.: 602 377 319, info@nwsport.cz, www.nwsport.cz

31. 3. 19:00

Představení „S tvou dcerou NE!“ pro Toníka a Ondru / KC Panorama

Je to příběh docela obyčejných manželských párů, kteří se snaží předejít možné manželské krizi a to vše za přispění dospívající dcery a bytáře, který přijde poctivě krást. Antonín Procházka je obdařen talentem pro komediální žánr. Text jeho hry mluví dvakrát z duše. Způsobí nejprve lehkou zápletku, postupně však doslova geizír krkolomných situací, trapasů a slovního humoru. A to za přispění dospívající dcery, jejího kluka a ubohého bytáře, který přijde poctivě krást, zamotá se do světa intelektuálů a jen zírá, do jakých situací se zapletl... Vstupné 200 Kč, vstupenky na www.cbssystem.cz nebo na tel.: 723 480 229, charitativní akce.
Tel.: 723 480 229, z.pikl@seznam.cz, www.divadlopikl.cz

31. 3.-1. 4. 18:00

Aprílová noc - nekonečný příběh / Fight club České Budějovice

V pátek v 18 hodin odletíme s Falkem a Bastianem do nekonečné říše fantazie. Přijďte zažít noc plnou her, zábavy a překvapení. Končíme v sobotu v 11 hodin. Rezervace: 773 638 307. Noc se koná v Fight Clubu v Českých Budějovicích, Senovážné náměstí DK Metropol.
Tel.: 777 147 740, 773 638 307, hlubokavpohybu@gmail.com, www.hlubokavpohybu.cz

1. 4. 7:00

Výlov rybníků / Hanousky

Český rybářský svaz, z.s. M0 Hluboká nad Vltavou si Vás dovoluje pozvat na výlov rybníků Hanousky, který se bude konat dne 1.4.2017 od 7.00 hodin. Přijďte se podívat na to, jak se loví rybníky v malém zájmovém chovu ryb. Nabízíme možnost opečení donesených špekáčků či jiných dobrot. Dále pak upozorňujeme všechny zájemce o rybolov na místním revíru Piskovna, že prodej povolenek je v plném proudu a zahájení sezóny je už na Velký pátek 14.4.2017. Více informací na <http://mo-hluboka.wz.cz/>.

Kalendář vychází každý měsíc. Informace o akcích prosím posílejte na email infocentrum@hluboka.cz, uzávěrka je vždy 25. v měsíci.